

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Сьогодні — Всесвітній день прав споживача

Свято не на нашій вулиці

Фото Андрія Нестеренка

Галина Некрашевич — начальниці лабораторії аналітичних досліджень та випробувань продукції легкої промисловості і засобів індивідуального захисту розповідає про неякісні товари, вилучені на споживчому ринку Києва.

Учора в Українському науково-дослідному і навчальному центрі проблем стандартизації, сертифікації та якості відзначали Всесвітній день прав споживача. Тут-таки влаштували виставку неякісних продовольчих та промислових товарів, вилучених з торгової мережі Києва. Одразу стало ясно, що свято не на нашій вулиці.

Начальник лабораторії аналітичних досліджень центру Галина Некрашевич демонструє симпатичну, але небезпечну ляльку з м'яким набивним животином: шви на ній неміцні, легко рвуться. Мала дитина може дістати синтапонові нутроші іграшки і спробувати їх на смак. Поряд — яскрава представниця сімейства Барбі, яку «забракували» через наявність стороннього запаху. Такі «хімічні парфуми» також небезпечні для маляти — можуть викликати алергію.

(Закінчення на 4-й стор.).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Зміни до Конституції готуватиме спільна комісія з удосконалення державної влади

Голова Верховної Ради Олександр Мороз, Прем'єр-міністр Віктор Янукович і Президент Віктор Ющенко домовилися створити єдину спільну комісію з удосконалення державної влади, яка, зокрема, готуватиме і зміни до Основного Закону. Про це повідомила прес-служба глави держави. Крім того, досягнуто згоди стосовно позитивного голосування по кандидатурі міністра закордонних справ і прийняття остаточного рішення про підвищення пенсій та заробітних плат без збільшення дефіциту державного бюджету.

(Закінчення на 2-й стор.).

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Суддів обрали, а затвердження міністра закордонних справ перенесли на вівторок

Ранкове засідання 15 березня

Опозиційній фракції повернулася до сесійної зали якраз після повторного представлення кандидатури Володимира Огриска на посаду міністра закордонних справ. А до цього народні депутати встигли припинити повноваження народного депутата Володимира Бондика у зв'язку з його призначенням на посаду першого заступника міністра юстиції. Процедура призначення на посаду міністра закордонних справ Володимира Огриска відбулася на тлі чергових непорозумінь і ускладнень. Зі слів народного депутата Володимира Яворівського з'ясувалося, що опозиціонери прийшли в сесійну залу лише для того, щоб підтримати кандидата Володимира Огриска.

(Закінчення на 2-й стор.).

КОРОТКО

■ На Житомирщині міліція виявила у приватному будинку арсенал зброї та 10 кг ма р и х у а н и (УНІАН).

■ Третій блок Южно-Української АЕС після ремонту під'єднано до енергомережі.

■ Учора в Ужгороді відзначали 68-му річницю проголошення Карпатської України (Укрінформ).

■ Міноборони планує навесні призвати на строкову військову службу майже 30 тис. громадян (УНІАН).

■ 16—17 березня Україну з офіційним візитом відвідає Президент ФІФА Йозеф Блаттер.

■ Учора в Кіровограді розпочався всеукраїнський тиждень музики. У його програмі — конкурси юних виконавців, музичні лекції, концерти (Укрінформ).

■ НОВИНИ

Набуття членства в НАТО може відбутися в два етапи

Учора відкрилося засідання міжпарламентської асамблеї Україна—НАТО

Нинішній склад парламенту може законодавчо забезпечити вступ нашої країни до НАТО і Європейського союзу. На цьому наголосив заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко на відкритті засідання. А прагнення України до поглиблення співпраці з НАТО і набуття нею повноправного членства в цій організації, за його словами, залишаються незмінні.

(Закінчення на 2-й стор.).

Лужков готовий до зустрічі у СБУ

Мер Москви Юрій Лужков готовий до зустрічі з представниками СБУ і МЗС України. Про це повідомляє прес-служба Лужкова у відповідь на заяву прес-секретаря голови СБУ Марини Остапенко про те, що заяви Лужкова в Севастополі можуть розцінюватися як заклики ініціювати в Україні протестні акції проти НАТО і призвести до масових безпорядків.

«Мер Москви переконаний у своїй позиції, а також у тому, що його висловлювання аж ніяк не є втручанням у внутрішні справи України», — йдеться в повідомленні росіян.

Будівництво сховища відпрацьованого ядерного палива на ЧАЕС коштуватиме 190 мільйонів євро

Роботи з завершення будівництва 2-го сухого сховища відпрацьованого ядерного палива на Чорнобильській АЕС оцінюються в 190 мільйонів євро. Про це повідомив заступник міністра з питань надзвичайних ситуацій Володимир Холюша. Він посилався на розрахунки, надані Раді Асамблеї країн-донорів Чорнобильського фонду

«Укриття» компанією Holtec. Урядовець підкреслює, що в разі укладення нового контракту Україна наполягатиме на встановленні фіксованої ціни робіт, а також на внесенні до контракту умови про повну відповідальність підрядника за реалізацію проекту, **передає «Радіо Ера».**

Весняна повінь загрожуватиме Чернігівщині та Криму

У Криму рівень води озера Сасик-Сиваш зрівнявся з висотою розподільної дамби в її північній частині. Руйнування дамби загрожуватиме катастрофічними наслідками: сотні тисяч кубометрів прісної води можуть потрапити з північної частини плеса в південну — солону. Це призведе до знищення запасів лікувальної грязі та підтоплення кількох населених пунктів разом з Євпаторією, автомобільної й залізничної доріг. Нині 40 бійців МНС проводять зміцнення понад тридцяти найнебезпечніших ділянок. Тим часом вода невпинно прибуває. Для контролю ситуації створено штаб на чолі із заступником голови Сакської райдержадміністрації, **повідомляє наш власний кореспондент у Криму Віктор ХОМЕНКО.**

Повінь загрожуватиме і Чернігівщині — почався льодохід на Десні. Зростає кількість сіл, між якими утруднене транспортне сполучення. Так, внаслідок підтоплення 33-метрової ділянки дороги перервано зв'язок між селами Бирине, Підгірне, Прокопівка та райцентром Новгород-Сіверський. Через повінь також не функціонує пором на переправі на Десні, що забезпечувала сполучення з селами Пекарів, Кнути, Костирів, Синютін та райцентром Сосниця, **передає наш власний кореспондент у Чернігівській області Сергій ПАВЛЕНКО.**

■ ФОТОФАКТ

Учора представники організацій, які вивчають історію, пікетували Київську владу. Вони вимагали зберегти історичні пам'ятки столиці.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ ПЕРЕДПЛАТА

Шановні читачі, передплатники газети!

Звертаємо вашу увагу на те, що з часу офіційного оголошення «Укрпоштою» початку передплати на II півріччя 2007 року вартість передплати на «Голос України» зростає. Вона буде така:

— за індексами 40223 та 40224 (п'ятиразовий випуск на тиждень, для індивідуальних передплатників) — 5 гривень на місяць;

— за індексами 08775 та 08337 (триразовий випуск на тиждень, для індивідуальних передплатників) — 3 гривні на місяць.

А до цього вартість передплати залишиться незмінною.

У вас є час, щоб передплатити «Голос України» до кінця року за нинішніми цінами. Зробіть собі приємність і водночас заощадьте гроші для сімейного бюджету. Нагадуємо, що нині вартість передплати на «Голос України» така:

— за індексами 40223 та 40224 — 3,50 гривні на місяць;

— за індексами 08775 та 08337 — 2 гривні на місяць.

Залишайтеся із своєю газетою — надійним другом і порадиником!

Передплата на «Голос України» на 2007 рік триває!

Зростання тарифів нерідко обумовлено зловживаннями службовців комунальних підприємств (прес-служба Генеральної прокуратури України)

■ У НОМЕР

Зміни до Конституції готуватиме спільна комісія з удосконалення державної влади

(Початок на 1-й стор.).

Відкриваючи засідання Ради національної безпеки та оборони, Віктор Ющенко повідомив, що напрацювання конституційної комісії будуть внесені до парламенту як ініціатива Президента, після чого у Верховній Раді буде сформовано комісію, яка супроводжуватиме цей документ у вищому законодавчому органі. «Це хороша дорожня карта, яка дає відповідь на питання дисбалансу в системі влади», — зазначив глава держави. Сторони, за його словами, домовилися об'єднати зусилля для контролю за реалізацією Універсалу національної єдності. Найближчим часом спеціальна комісія напроцює порядок реалізації найактуальніших пунктів Універсалу, які Голова Верховної Ради, Прем'єр-міністр та Президент визначили як першочергові та для реалізації яких потрібна спільна позиція всіх гілок влади. А ще керівники держави порозумілися щодо створення Національної ради з питань стратегічного розвитку країни.

Віктор Янукович також залишився задоволений зустріччю з Олександром Морозом і Віктором Ющенком. Після перемовин, як повідомляє прес-служба Кабінету Міністрів, прем'єр заявив, що всі інститути влади дійшли порозуміння стосовно необхідності спільної роботи заради консолідації. А розроблені комісією пропозиції з розподілу повноважень між гілками влади в країні, наголосив він, будуть внесені до парламенту для затвердження.

Прем'єр також повідомив, що під час зустрічі досягнуто домовленості про проведення наступного тижня розширеного засідання Кабінету Міністрів за участю Голови Верховної Ради і Президента, під час якого будуть підіти підсумки соціально-економічного розвитку України в 2006 році та визначені цільові програми на поточний рік.

ВІТАЄМО ЗІ СВЯТОМ!

Шановні колеги!

Комітет Верховної Ради України з питань будівництва, містобудування та житлово-комунального господарства щиро вітає всі трудові колективи підприємств галузі з професійним святом —

Днем працівників житлово-комунального господарства та побутового обслуговування населення!

Висловлюємо вам глибоку вдячність за те, що, незважаючи на скрутний стан галузі та попри всі економічні труднощі, ви сумлінно виконуєте свою важливу роботу із життєзабезпечення міст і сіл країни.

Впевнені, що ваше відповідальне ставлення до справи стане запорукою проведення реформи ЖКГ, яка дасть змогу поліпшити якість житлово-комунальних і побутових послуг та знизити їх вартість, допоможе раціональному використанню ресурсів.

Бажаємо вам міцного здоров'я, успіхів та натхнення у вашій нелегкій праці, нових професійних здобутків! Миру, щастя й злагоди!

За дорученням народних депутатів,
Юрій СЕРБІН,
голова комітету.

Комунальники проведуть уроки у школах

Донецьк. Оригінальну акцію запланували на сьогодні працівники комунального підприємства «Донецьктепломережа». В усіх школах міста вони проведуть відкриті уроки для учнів п'ятих класів, присвячені сучасному житлово-комунальному господарству. Комунальники обіцяють у доступній для дітей формі розповісти про історію та нинішній стан галузі, а також про те, скільки зусиль багатьох людей потрібно для створення побутових зручностей громадян. Таку роботу зі школярами в «Донецьктепломережі» вважають одним із найбільш ефективних методів виховання культури цивілізованого споживання.

За словами першого заступника директора комунального підприємства Олександра Семченка, так тепловики сподіваються розв'язати проблему неплатежів — хоча б у майбутньому. «Ми прагнемо з юного віку закласти в донеччанах усвідомлення: заради того, щоб у квартирах було тепло, була гаряча і холодна вода, діяла каналізація, щоденно працюють десятки тисяч людей», — додав Олександр Семченко.

Вл. інф.

Комітет з питань культури і духовності підтримує проект закону про внесення змін до Закону України «Про виконавче провадження» (стосовно заборони конфіскації житла за борги з житлово-комунальних послуг для населення України) (інформаційне управління Верховної Ради)

Суддів обрали, а затвердження міністра закордонних справ перенесли на вівторок

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 15 березня

(Початок на 1-й стор.).

Чергову інтригу окреслив голова Комітету з питань державного будівництва, регіональної політики та місцевого самоврядування Віктор Тихонов. Він поінформовав про письмове прохання глави секретаріату Президента країни Віктора Балого відкласти процедуру затвердження на посаду міністра закордонних справ кандидатури В. Огриска на тиждень. Через це, мовляв, і комітет остаточно ще не визначився. Це повідомлення спричинило різку реакцію у фракціях комуністів та Партії регіонів. За словами Ю. Болдирева, чергове непорозуміння ілюструє параліч нинішньої влади. Більш розгорнуте обговорення несподіваного повороту подій засвідчило діаметрально протилежні по-

гляди політичних сил на досягнення компромісу в цьому питанні. На це, зокрема, звернув увагу і Голова Верховної Ради Олександр Мороз. Власне, це показало й голосування. 245 народних депутатів визнали, що процес призначення міністра закордонних справ треба перенести на вівторок наступного тижня. Одразу після цього опозиційні фракції залишили сесійну залу.

Процедурні питання під час призначення членів Вищої ради юстиції відбулися вже без їхньої участі. Затримався тільки народний депутат Микола Оніщук, щоб зняти з обговорення і голосування свою кандидатуру.

Після короткої перерви на голосування за членів Вищої ради юстиції за квотою парламенту народні депутати ра-

Голосують Олександр Васильєв і Тетяна Бахтеєва.

тифікували угоду від 30 листопада 2005 року між Кабінетом Міністрів України та урядом Йорданського Хашимського Королівства про взаємне сприяння та захист інвестицій. Водночас народний депутат від фракції Партії регіонів О. Плотніков поінформовав, що напередодні Комітет з питань економічної політики схвалив ратифікацію цієї угоди, оскільки вона сприятиме розвитку взаємної торгівлі і надходженню інвестицій. До слова, товарообіг між країнами за останній рік зріс у півтора разу.

Як і рекомендував Верховній Раді Комітет з питань правосуддя, народні депутати уважно і принципово розглянули подання Голови Верховного Суду України, Голови Вишого адміністративного суду України, Голови Вишого господарського суду України про обрання безстроково на посади суддів апеляційних судів низки областей, військового міського суду Хмельницького гарнізону, місцевих окружних адміністративних судів. За пропозиціями народних обранців, претензії до деяких кандидатів вивчатиме або профільний комітет Верховної Ради, або Вища рада юстиції, а деякі кандидатури взагалі не були затверджені як такі, що дискредитували звання судді...

А тим часом лічильна комісія визнала вибори членів Вищої ради юстиції такими, що не відбулися.

На початку засідання, Голова Верховної Ради Олександр Мороз привітав з днем народження Леоніда Мордовця і Володимира Скубенка.

Сергій БОРИСЕНКО.

Фото
Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Бесіду ведуть Микола Демянко і Василь Кисельов.

Канів має стати не лише місцем ушанування пам'яті Тараса Шевченка, а й містом гідного соціально-культурного розвитку

Напередодні березневих свят заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко відвідав з робочою поїздкою місто Канів Черкаської області, де взяв участь в урочистому відкритті реконструйованого будинку культури.

Виступаючи на урочистостях, Микола Томенко відзначив, що, на жаль, уряд фактично зупинив фінансування реконструкції та будівництва всіх соціально-культурних об'єктів у місті Каневі. Заступник Голови Верховної Ради також зауважив, що на відбудову Шевченківського національного заповідника в держбюджеті передбачено лише близько двох мільйонів гривень, тим часом загальна сума не-

обхідних робіт перевищує 30 мільйонів гривень.

«З такими темпами державного фінансування у Каневі не можна буде відвідувати Шевченківський національний заповідник більш як 10 років. На тлі такої позиції влади приємно, що Черкаська обласна рада разом із Фондом соціальних інвестицій спільно працюють над покращенням стану об'єктів всієї соціальної інфраструктури Канева, куди, особливо у березневі свята, приїжджають багато туристів. Так, завдяки їм відреставровано Канівський будинок культури, а наступними відновленими об'єктами стануть школа-гімназія та міський

парк», — зазначив Микола Томенко.

Він висловився за необхідність перегляду позиції уряду щодо фінансування соціально-культурних об'єктів, зокрема міста Канева, та внесення відповідних змін до державного бюджету, щоб уже цього року можна було прискорити хід реставрації Шевченківського національного заповідника та відновлювати об'єкти всієї соціальної інфраструктури міста. «Канів повинен стати не лише місцем ушанування пам'яті Тараса Шевченка, а й зразком високого рівня соціально-культурного розвитку в Україні», — переконаний заступник Голови Верховної Ради.

Набуття членства в НАТО може відбутися в два етапи

(Початок на 1-й стор.).

«Курс на євроатлантичну та європейську інтеграцію — це основний елемент нашої зовнішньої й оборонної політики, який закріплений законодавчо», — зазначив Микола Томенко.

Попри політичну дискусію, наголосив заступник Голови Верховної Ради, експерти і народні депутати переконані: нинішній склад парламенту має найбільш європейську та євроатлантичну орієнтацію. Щоправда, цю стратегію піддають сумніву тільки комуністи.

Водночас він зазначив, що в країні триває дискусія про темпи і механізми

вступу до НАТО. Микола Томенко нагадав, що основні політичні гравці підписали Універсал національної єдності, в якому підтверджено стратегію євроатлантичної інтеграції.

Набуття членства Україною в НАТО, зазначив заступник глави парламенту, має пройти у два етапи — досягнення політичного консенсусу всередині політичної еліти і підтвердження цього консенсусу через референдум. Це, на його думку, сприяло б розв'язанню політичної дискусії про доцільність та темпи євроатлантичної інтеграції України.

фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Спількуються керівник делегації представників НАТО Петер Віггерс (ліворуч) і заступник Голови Верховної Ради Микола Томенко.

Замість того щоб виплачувати зарплати, купували яхти

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Хоча 2007 рік оголошено роком подолання бідності, заборгованість із виплати заробітної плати, на жаль, ще має досить великі обсяги. Нинішньому уряду за півроку вдалося скоротити цей показник із 1101 млн. грн. (станом на 1 липня 2006 року) на 26 відсотків до 806,4 млн. грн. (станом на 1 січня 2007 року). Як подолати це ганебне явище і як загалом підвищити рівень оплати праці в нашій державі, розмірковували учасники слухань «Про стан виплати заробітної плати на підприємствах, в організаціях і установах усіх форм власності», які відбулися у Комітеті Верховної Ради з питань соціальної політики та праці.

Стаття 43 Конституції стверджує, що кожен не лише має право на працю, а й на належні, безпечні й здорові умови праці, на заробітну плату, не нижчу від визначеної законом, а право на своєчасне одержання винагороди за працю захищається законом. Норми Конституції є нормами прямої дії, — наголосив, відкриваючи слухання, голова комітету Іван Бондарчук. Уряд в особі міністра праці та соціаль-

ної політики Михайла Папієва стверджував: найбільше порушень трудового законодавства роботодавцями виявлено саме в оплаті праці. Кабінет Міністрів обіцяє до кінця року повністю ліквідувати заборгованість із зарплати на економічно стабільних підприємствах, а ось вирішити проблему з підприємствами-банкрутами, на думку М. Папієва, можна лише на законодавчому рівні, схваливши відпо-

відні зміни до законів. «Коло порушень настільки широке, що торік за фактами невиклати зарплати органами прокуратури було порушено 1800 кримінальних справ, із яких 1600 направлено до суду», — зауважила заступник Генерального прокурора України Тетяна Корнякова. За її словами, керівники підприємств подеколи навмисно не гасять заборгованість із зарплати, а кошти, призначені на виплату працівникам, витрачають на придбання авто, яхт, путівок.

Одним із способів поліпшення ситуації на ринку праці, на думку учасників слухань — народних депутатів, представників виконавчих органів влади, науковців, — запровадження нового соціального стандарту, який уже давно використовують у

багатьох країнах Європи та світу, — погодинної оплати праці. Це передусім стосується тих працівників, котрі зайняті неповний робочий день, на сезонних роботах тощо. Відповідний законопроект уже розробив уряд, на розгляді у парламенті є також декілька депутатських законопроектів, які, шоправда, поки що не знайшли підтримки у сесійній залі. На думку депутатів, рівень погодинної оплати праці має становити не нижче 10 гривень. А реальними можливостями підвищення оплати праці є, зокрема, встановлення розміру мінімальної зарплати на рівні прожиткового мінімуму для працездатних, запровадження у бюджетній сфері повномасштабної тарифної сітки, мотивація роботодавців до під-

вищення заробітної плати тощо.

У рекомендаціях, схвалених учасниками слухань, зокрема, визначено, що ситуація із оплатою праці в Україні вимагає невідкладного покращення, Комітету Верховної Ради з питань соціальної політики та праці пропонується прискорити внесення до парламенту та розгляд законопроектів, спрямованих на врегулювання проблем, що існують у сфері оплати праці. Кабінет Міністрів має внести на розгляд парламенту проект концепції гарантійного фонду для забезпечення захисту грошових вимог працівників у разі банкруства роботодавця, законопроект про посилення відповідальності посадових осіб-суб'єктів господарювання стосовно своєчасної виплати зарплати.

Юліана ШЕВЧУК.

Заява Політвиконкому Соціалістичної партії України та фракції Соціалістичної партії України у Верховній Раді України

Відомо, що однією з найгостріших соціальних проблем в нашому суспільстві є повернення громадянам знецінених заощаджень радянського періоду. На жаль, держава вкрай незадовільно і непослідовно виконує свої боргові зобов'язання перед співвітчизниками.

Як видно з інформації Рахункової палати України, протягом минулого року до громадян не надійшло понад 330 млн. грн. із 600 млн. грн., передбачених в державному бюджеті на ці цілі. Заради справедливості варто відзначити, що конкретно і предметно поверненням заощаджень в 2006 році зайнявся нинішній коаліційний уряд, затвердивши 14 серпня, тобто в перші дні свого існування, порядок повернення заощаджень, а до серпня минулого року громадянам України не було повернуто жодної гривні.

Аналогічною є ситуація з поверненням коштів НАСК «Оранта» та інших боргових зобов'язань держави.

Висловлюючи своє занепокоєння з цього приводу, Політвиконком СПУ та фракція СПУ у Верховній Раді України вимагають від уряду зробити належні висновки, посилити контроль за своєчасним і планомірним перерахуванням коштів, передбачених в державному бюджеті України на 2007 рік на повернення заощаджень громадян, вміщених в установи Ощадбанку та НАСК «Оранта» до 1992 року, та компенсацію втрат від знецінення даних грошових заощаджень.

Політвиконком СПУ та фракція СПУ у Верховній Раді України рекомендують Кабінету Міністрів України прискорити внесення на розгляд парламенту проекту закону про внесення змін до Закону України «Про державні гарантії відновлення заощаджень громадян України» в частині прискорення повернення цих заощаджень з використанням досвіду країн СНД у даному питанні.

Для захисту прав громадян при розгляді проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» передбачити збільшення бюджетних призначень на повернення заощаджень громадян на суму коштів, які не були використані у 2006 році. Тобто 330 млн. грн., які не були повернуті в минулому році, не повинні пропасти. Вони мають бути приплюсовані до вже передбаченої в держбюджеті на 2007 рік суми.

Для визначення достовірних та реальних даних щодо зобов'язань держави перед вкладниками колишнього Ощадбанку СРСР та застрахованими особами і страхувальниками колишнього Держстраху СРСР доручити Ощадбанку та НАСК «Оранта» провести інвентаризацію всіх рахунків та договорів страхування і створити відповідні електронні реєстри вкладників і страхувальників, передбачивши відповідне фінансування з держбюджету.

Своїми конкретними діями у цьому напрямі уряд має продемонструвати прагнення предметно зайнятися вирішенням проблеми повернення громадянам їх знецінених заощаджень.

М. В. МЕЛЬНИЧУК,
перший секретар Політради СПУ,
І. С. БОКИЙ,
голова фракції СПУ у Верховній Раді України.
14 березня 2007 р.

■ ФОТОФАКТ

Фото Володимира САМОХОЩЬКОГО (Укрінформ).

На знімку: голова Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації Андрій Шевченко, керівник Національної комісії з утвердження свободи слова при Президентові України Тарас Петрів, голова Держкомтелерадіо Едуард Прутник, голова Національної ради з питань телебачення і радіомовлення Віталій Шевченко після підписання Декларації про впровадження суспільного мовлення в Україні, на основі якої утворено єдину робочу групу зі створення суспільного мовлення.

Президент приймає, а Прем'єр відповідає?

Учора Конституційний Суд України розпочав розгляд справи за поданням Кабінету Міністрів щодо офіційного тлумачення положень частин третьої, четвертої статті 106 Конституції України. Ця стаття, зокрема, передбачає і скріплення у певних випадках акта Президента підписами Прем'єр-міністра і міністра, відповідального за акт та його виконання. Однак правовий механізм скріплення акта підписами, зазначається у

поданні, в Україні не визначений, що ускладнює вирішення питання стосовно чіткого визначення меж повноважень Президента і Кабміну. Крім того, Конституцією передбачено видання і прийняття актів Президентом, проте ні Конституцією, ні законами України не визначено зміст цих понять.

Офіційне тлумачення Кабмін просить дати з таких питань: що розуміється в Конституції під поняттям «видання» Прези-

дентом акта; як співвідносяться у часі в розумінні Конституції видання акта Президента, скріплення його підписами Прем'єр-міністра і міністра, відповідального за акт та його виконання, і набрання ним чинності; чи означає те, що Прем'єр-міністр і міністр, відповідальний за акт та його виконання, зобов'язані скріпити акт Президента підписами; чи відповідатимуть Основному Закону України видані в межах повноважень акти Президента без їх скріплення підписами Прем'єр-міністра і міністра, відповідального за акт та його виконання.

Депутати злякалися... «підкинутих пістолетів»

■ СКАНДАЛИ

Депутати Ленінської районної в м. Полтаві ради від фракції БЮТ провели пікетування прокуратури Полтавської області, вимагаючи звільнення з органів прокуратури одного з помічників прокурора Ленінського району. Приводом для цього став конфлікт, що трапився ще місяць тому, коли помічник прокурора доволі нетактовно висловився на адресу депутатів від БЮТ та КПУ. Останні навіть склали відповідний акт, зафіксувавши в ньому й погрози на свою адресу.

Буцімто, представниця прокуратури прямо заявила, що «їх усіх пересаджують, попередньо підкинувши пістолети», і на це, мовляв, є «відповідна команда».

Після того, як депутати вибачень так і не дочекалися, вони прийшли до обласної прокуратури. Свої вимоги народні обранці передали особисто прокурору Полтавської області Віктору Войцишену, який пообіцяв розібратися. Однак офіційних коментарів з цього приводу поки що немає.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

■ САМОВРЯДУВАННЯ Головам квартальних комітетів підвищили платню

Вінниця. Вісімсот гривень місячної зарплати тепер отримуватимуть у Вінниці голови квартальних комітетів. Крім того, щомісяця з міського бюджету виділятимуть 300—400 гривень на організаційні потреби кожного квартального комітету. Таке рішення прийняла міськрада за ініціативою її голови Володимира Гройсмана. Одночасно розширено повноваження керівників низових ланок місцевого самоврядування. За словами Володимира Гройсмана, нинішній рік має стати роком посиленої уваги до околиць міста і місць приватного сектору.

З настанням теплих днів розпочнуть ремонт і асфальтування вулиці Бучми на Старому місті. На цій вулиці, а також на Привокзальній, яка виходить на околицю міста, замінять старі ліхтарі на нові. Впорядковувати околиці влада планує на умовах співфінансування з тими, хто проживає у віддалених районах. Голова квартального комітету мікрорайону Малі Хутори Олеся Добжанська вважає, що проблем у приватному секторі у великих і малих містах було б значно менше, якби їх вирішення регламентувалося чинним законодавством. На жаль, поки що території приватного сектору в містах випадають із законодавчого поля.

Віктор СКРИПНИК.

Тарифи в Івано- Франківську не змінили

Івано-Франківськ. Депутати Івано-Франківської міської ради залишили незмінними тарифи на послуги теплопостачання. На останній сесії дві депутатські фракції БЮТ та «Наша Україна» внесли проект рішення «Про тарифну політику в м. Івано-Франківську», в якому вимагали знизити плату за тепло на 15 відсотків. Міський голова Віктор Анушкевичус та його однопартійці з фракції УНП стояли на тому, що тарифи в місті економічно обґрунтовані.

Спір розв'язало поіменне голосування. Для проходження проекту рішення про зниження тарифів забракло шести голосів. Серед тих, хто утримався, були депутати фракції УНП та Партії регіонів, а також кілька «бютівців» та «нашоукраїнців». У відповідь на це організація «Громадський форум Івано-Франківська», яка набирила 15 тисяч підписів іванофранківців з вимогою до міського голови знизити тарифи на теплопостачання, обіцяє подати позов до суду. Вона також звернулася до БЮТ та «Нашої України» з проханням використати право імперативного мандату і відкликати з міської ради своїх депутатів, які не підтримали проект рішення про зниження тарифів.

Дарина НАЗАРЧУК.

В Україну заборонили ввозити свинину з Хорватії та Ямболського округу Болгарії через поширення в цьому регіоні захворювання свиней на класичну чуму (Укрінформ)

■ У НОМЕР

Діти гралися з отрутою

Чернівів. У мікрорайоні Масани місцеві жителі помітили бочки, заповнені невідомою речовиною, схожою на пестициди. Цікаво, що увагу на бочки звернули тоді, коли побачили, що біля них грають-ся діти.

При перевірці відповідними службами за 200 метрів від житлових будинків, у лісосмузі, були виявлені вісім металевих ємностей вагою 35 кілограмів кожна. Одна з них — розгерметизована. Бочки доставлені на майданчик зберігання твердих побутових відходів сміттєзвалища. Співробітники державного управління екології і природних ресурсів в області нині проводять дослідження речовин, щоб їх ідентифікувати. За попередніми аналізами, це — нітрофен.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Школу відремонтують міліціонери

Хмельницький. Відремонтувати Корчунецьку загальноосвітню школу-інтернат домовилися начальник УМВС України в Хмельницькій області полковник міліції Віталій Грицак та вчителі цього освітнього закладу. Шефи у міліцейській формі й раніше намагались усіляко підтримувати школу-інтернат. Вантажний автомобіль, комп'ютерний клас, одяг, канцелярське приладдя, телевізори, пирососи, відео-магнітофони та музичні центри, солодощі, — це не повний перелік подарунків, з якими до кожного свята заїжджали у гості до дітей міліціонери. Тепер правоохоронці візьмуться за ремонт старого приміщення та облаштування й озеленення шкільного двору.

Ірина КОЗАК.

■ ФОТОФАКТ

На хімічному факультеті Харківського національного університету ім. В. Каразіна після ремонту відкрилася лабораторія, оснащена сучасним обладнанням.

На знімку: заняття в новій лабораторії.
Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

Знімальну групу УТ-1 побили й пограбували, коли вона виконувала службові обов'язки

Миколаїв. У магазині «Продтовари», розташованому поряд із навчальними закладами, було вчинено напад на телевізійну групу УТ-1, що проводила розслідування про дотримання правил продажу спиртних напоїв у кафетерії магазину.

За словами власкора УТ-1 Вікторії Лакезіної, вона разом з оператором Сергієм Осецьким знімала сюжет про продаж спиртних напоїв неповнолітнім у кафетерії магазину. Знімальна група вирішила зробити так звану контрольну закупку: двоє 17-літніх добровольців-студентів вільно придбали «Бренді-кофе» і 100 грамів горілки. Після цього до кафетерію пройшли вже телевізійники, котрі почали ставити продавщиці неприємні запитання. Та відбувалася фразами на кшталт: «Що ж, мені в них усіх паспорт запитувати?». А після цього вона покликала з підсобного приміщення досить статечного чоловіка, який, з'ясувавши, в чому річ, став вимагати в оператора касету зі знятим матеріалом. С. Осецький касету не віддав. Тоді між чоловіками розпочалася бійка. Проте сили були нерівні, оскільки оператор був на голову нижче нападника. У результаті той відібрав камеру разом із касетою і зник на автомобілі, номер якого телевізійники встигли записати.

Знімальна група УТ-1 викликала на місце події міліцію. Тож надалі з інцидентом і головним його фігурантом розбиратимуться правоохоронці. Адже в цьому разі мова йде не лише про перешкоджання журналістській діяльності, а й про викрадення майна.

Олена ІВАШКО.

7250 кущів троянд збирався незаконно доставити до України громадянин Молдови (Укрінформ)

Свято не на нашій вулиці

(Початок на 1-й стор.).

Експонати сусідніх полиць небезпечні і для дорослих: на них розмістилися пляшки з підробними винами, зафарбовані штучними барвниками, мінеральні води сумнівного походження і навіть електроприлади, ніби спеціально створені для того, щоб викликати пожежу. На почесному місці стояли винаходи нашої сфери послуг: «полегшені» гірі, найроздутіша з яких за номінальної ваги 2 кг «тягнула» тільки на півкіла. Її вилучили на ринку в Деснянському районі.

Як свідчить статистика, більшість суб'єктів господарювання нехтує правами споживачів.

— Торік фахівці Держспоживстандарту та його територіальних управлінь перевірили 46,5 тисячі суб'єктів господарювання, що працюють у сфері послуг та торгівлі. На більш як 90 відсотках підприємств зафіксували порушення, — розповів журналістам заступник голови Держспоживстандарту Олександр Пічугін.

Але штрафами та іншими санкціями порушників не залякаєш. У Держспоживстандарті твердять, що контроль за якістю має стати справою громадськості та самих підприємців. Щоб стимулювати в них турботу про споживача, це відомство організувало конкурс на здобуття премії СНД у сфері якості продукції та послуг. Спочатку переможців визначають на національному рівні. Учора вітали лідерів першого етапу змагання — 12 підприємств з різних ре-

Огляд виставки дитячих малюнків — переможців Всеукраїнської виставки-конкурсу дитячого малюнка «Я хочу жити в якісному світі».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

гіонів України. У ще одному конкурсі «100 краших товарів України» цього року за сприяння Держспоживстандарту брали участь понад 1300 підприємств. Лідерів визначали і в регіонах. Як повідомляє наш власний кореспондент Алла Антіпова, на Луганщині крашими було визнано 27 зразків продукції. У Держспоживстандарті відзначають, що напередодні вступу до СОТ підприємці починають розуміти, що тільки зав-

дяки підвищенню якості власної продукції можна зберегти свої позиції на ринку.

Свої настанови виробникам та споживачам висловили учасники організованого відомством конкурсу дитячого малюнка «Я хочу жити в якісному світі». «Таблетку — в клітку!» — вимагає один із маленьких художників. А інший юний плакатист дивується: «Україна — чудо із чудес, замість коровай в нас гарячий пес».

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Купуючи будинок, зробіть екологічну експертизу

Замістька нерухомість не завжди екологічно безпечна. Про це повідомив директор незалежної екологічної компанії «СПА-НА» Олександр МАЛИЦЬКИЙ. За його словами, останнім часом попит на замиські будинки зростає. Причина цього очевидна — люди прагнуть жити за

містом, де стан екології сприятливіший. Проте через те, що покупці часто не є фахівцями у будівництві, вони ризикують купити будинок, під час зведення якого порушували екологічні правила та норми.

За словами експерта, непоодинокі випадки,

коли будівельники, які зводять житло, не мають таких документів, як: санітарно-епідеміологічна експертиза поверхневих і ґрунтових вод, радіаційно-гігієнічне дослідження ділянки. Проте найризикованіше те, що часто вони використовують

екологічно небезпечні матеріали.

Тому, купуючи будинок, варто зробити незалежну екологічну експертизу. Це дасть змогу виявити можливі джерела небезпеки й усунути їх за допомогою сучасного аналітичного обладнання.

Олександр ПЕКНИЙ.

Під завалом не вцілів

Обвалення породи сталося у середу ввечері на шахті «Щегловська-Глибока» у Макіївці (Донецька обл.). Аварія трапилася на горизонті 700 метрів. За кілька годин під завалом було виявлено тіло одного гір-

ника без ознак життя. А за день до трагедії нещасний випадок стався на шахті «Шахтарська-Глибока» у Шахтарську: 46-річний гірник отримав закритий перелом кісток таза.

Ліна КУЩ.

Закриті грипом школи відкриваються

Лише три із 34 закритих у зв'язку з карантинном шкіл Херсона досі не проводять занять. Тим часом інфекційна хвороба пішла на спад. Після того як на початку березня вона сягнула піку і захворюваність становила 110 осіб на 10 тисяч душ населення, нині кількість хворих зменшилася на 15 відсотків і продовжує скорочуватися.

Алла БРУСИЛОВА.

Життя від пенсії до пенсії

Ірина Гудик більше двадцяти років пропрацювала різноробом на будівництві. Заробила двокімнатну квартиру. Тепер вийшла на пенсію і намагається вижити.

— У нас із чоловіком, — каже вона, — на двох 820 гривень пенсії. На комунальні послуги витрачаємо в середньому 280 гривень на місяць, решту — на продукти й ліки. Тільки на хліб щодня йде майже три гривні. Сьогодні ходила в банк одержувати пенсію, заплатила за квартиру і рахую подумки, як розтягти залишок грошей до наступної «получки»...

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

Фото автора.

Бібліотеку української літератури в Москві вдалося відстояти

Наказ про закриття української бібліотеки для перевірки фондів скасували, вона працює в звичайному режимі. Про це повідомила прес-служба Ради культурно-національної організації «Українці Росії».

За інформацією кореспондента «Голосу України» у Москві, активну допомогу в «виправленні чиновницьких помилок» надали Голова Ради Федерації Сергій Миронов, високопоставлені російські дипломати, Надзвичайний і Повноважний Посол України в РФ Олег Дьомін, а також лідери численних українських товариств і земляцтв Росії.

Унаслідок їхніх активних дій потенціалу «друзів України» у московському уряді не вистачило, щоб закрити єдину в Росії Бібліотеку української літератури. З учорашнього дня бібліотека знову почала видавати книги своїм читачам, а унікальний колектив культурно-просвітньої установи вдалося відстояти. Бібліотека залиша-

ється окремою державною установою культури. Лідер української діаспори Росії сенатор Василь Дума в інтерв'ю «Голосу України» заявив: «Якби чиновники Центрального адміністративного округу Москви наполягали на закритті бібліотеки, то така недружня акція могла б викликати адекватну відповідну реакцію з боку офіційного Києва». «І взагалі, — наголосив член Ради Федерації, — створюється враження, що «реорганізація» діяльності Бібліотеки української літератури спеціально розпочали до запланованого на наступний тиждень робочого візиту Президента України Віктора Ющенка до Москви».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

■ ФОТОФАКТ

У селі Широкому на Миколаївщині відкрито історико-краєзнавчий музей.

Фото
Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

«Шкода здоров'ю людей та ймовірність травм при використанні системи ПРО надзвичайно малі»

В середу прихильники Прогресивної соціалістичної партії проникли до приміщення УНІАН з антинаївським плакатом й антиамериканськими вигуками, щоб завадити прес-конференції директора Агентства протиракетної оборони Міністерства оборони США генерал-лейтенанта Генрі Оберінга. Охорона силою вивела їх із залу на вулицю до кількох десятків однодумців з ПСПУ, які протестували проти НАТО. А високопосадовець з Америки, котрий прибув до Києва, щоб поінформувати українське керівництво і громадськість про наміри розташувати на території Польщі й Чехії елементи протиракетної оборони США, був змушений заходити до УНІАН з чорного ходу.

Попри чутки, які з'явилися останнім часом в Україні, Генрі Оберінг заявив, що США не пропонували Києву розмістити на українській території елементи

системи ПРО. Він наголосив, що США стосовно цього не звертались до жодної країни, окрім Польщі та Чехії. Говорячи про самі ракети-перехоплювачі, гене-

рал вказав, що це оборонна зброя, спрямована на знищення перш за все ракет, які можуть стартувати з території Ірану. На них не встановлено жодних боеголовок, вони не мають вибухівки, тому що в ході випробувань американці зрозуміли: найефективнішою є пряма ударна дія досить легкої маси ракети-перехоплювача. Щодо занепокоєння з приводу решток збитих ракет, то експерти пересвідчилися, що під час перехоплення колосальна енергія, яка при цьому виділяється, знищує практично всю боего-

ловку, всю ракету і сам перехоплювач. За підрахунками американських фахівців, «шкода здоров'ю людей та ймовірність травм при використанні системи ПРО надзвичайно мала, особливо в порівнянні з тими жертвами, що їх здатні спричинити самі ракетні боеголовки». Водночас Генрі Оберінг визнав, що розгінні ступені ймовірних іранських ракет можуть впасти на територію України, навіть якщо ці ракети запущені в напрямку Сполучених Штатів.

Михайло ГРЕЦЬКИЙ.

Камікадзе підірвав інтернет-кафе в Касабланці: четверо поранених

Спроба терористів зайти на один із сайтів радикального ісламського напрямку насторожила сина власника інтернет-кафе, адже в Марокко цей сайт заборонений. Камікадзе скористався так званим поясом смертника, щойно його попросили припинити роботу. Терорист загинув одразу, син власника кафе і ще двоє відвідувачів дістали поранення і недовго отримали невідкладну медичну допомогу. За останньою інформацією, постраждали перебувають у місцевій лікарні.

Жодне з терористичних угруповань чи організацій досі не взяли на себе відповідальність за теракт. Варто зазначити, що цей вибух стався в Касабланці вперше за останні три роки. Останнім часом спецслужби Марокко приділя-

ють особливу увагу заходам безпеки, бо країнами Магрибу безперервно поширюються чутки про організацію терактів у регіоні. Теракт у Касабланці, як і нещодавні вибухи в Алжирі, внаслідок яких було поранено й україн-

ських громадян, укотре підтвердив небезпідставність таких чуток.

Протягом 2006 року марокканська поліція виявила цілу низку терористичних угруповань, що готували теракти проти іноземних громадян. У результаті антитерористичних операцій, нещодавно проведених на території країни, 3000 чоловік було заарештовано, а сотні — затримано за зв'язки з терористами.

Альбіна
КРАСНОДЕМСЬКА.
Касабланка.

Американську освіту можна здобути в Луганську

Луганський національний педагогічний університет імені Тараса Шевченка одержав право на реалізацію спільного українсько-американського загальноосвітнього проекту. Це стало результатом конкурсу, проведеного посольством США в Україні. Відтепер наші й іноземні студенти зможуть отримати диплом провідних американських вузів у Луганську, до того ж вартість навчання в кілька разів дешевша, ніж у США. Університет планує готувати магістрів бізнес-адміністрування за найпопулярнішою у світі програмою MBA.

Алла АНТИПОВА.
Луганськ.

■ ФОТОФАКТ

На знімку: гори сміття, що завалили вулиці «спальних» районів Ужгорода.

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

Житомирська область.

■ СВІТ КОРОТКО

США
В'язень Гуантанамо зізнався в організації теракту
Халід Шейх Мохаммеда, якого вважали одним з організаторів терактів у США 11 вересня 2001 року, узяв на себе всю відповідальність за ці вибухи. Нагадаємо, внаслідок терактів, коли терористи літаками атакували вежі-близнюки Міжнародного торгового центру, загинуло близько 3000 осіб. Стенограму слухань, що почалися 9 березня, розповсюдив Пентагон.

ІРАН
Жорсткість санкцій

«Шістка» (Великобританія, Китай, Росія, США, Франція і Німеччина) планує прийняти нову резолюцію Ради Безпеки ООН по Ірану, в якій передбачається жорсткість санкцій проти Тегерану. Через відмову Ірану призупинити збагачення урану нові заходи можуть включати заборону на експорт із країни зброї, заморожування рахунків високопоставлених чиновників, а також осіб і компаній, пов'язаних з ядерною програмою. Президент Ірану Махмуд Ахмадінежад поспішив назвав майбутню резолюцію «подертим клатиком паперу».

ЄГИПЕТ
Перші в історії країни жінки-судді

Єгипетська судова система вперше за всю історію країни поповнилася жінками-суддями. Голова Вищої судової ради і голова касаційного суду Мукбель Шакір заявив, що на цю посаду призначення одержали більш як 30 представниць прекрасної статі. Нагадаємо, що Єгипет став першою арабською країною, що офіційно визнала в 1956 році за жінками політичні права. Незважаючи на це, юридична система країни довгі десятиліття залишалася закритою сферою для представниць слабкої статі.

ІНДІЯ
Маоїсти розгромили поліцейський табір

В індійському штаті Чандігарх маоїстські повстанці, озброєні гвинтівками, ручними гранатами і пляшками з горючою сумішшю, напали на поліцейський табір і вбили 49 осіб. 12 осіб поранено. Після нападу бойовики відступили, захопивши зброю, що була в таборі, і замінувавши територію довкола нього.

БРАЗИЛІЯ
3 літака, що зазнав катастрофи, зникли 2,7 млн. доларів

Одномоторний літак компанії «Бая Аеротаксі», що перевозив 5,5 мільйона реалів (близько 2,7 мільйона доларів), розбився за 50 кілометрів від бразильського міста Сальвадор. Рятувальники довго добиралися до уламків через складний рельєф місцевості. Два пілоти і два інкасатори загинули, а гроші зникли. Поліція розшукує зловмисників, котрі викрали гроші.

■ ТЕРМОМЕТР

Дивну поведінку підлітків розкрито

Американські науковці встановили причини надмірної дратівливості та схильності до різких перепадів настрою в підлітків. За їх даними, гормон, що вважається природним транквілізатором, під час статевого дозрівання може чинити протилежну дію, не знижуючи, а посилюючи роздратування у разі стресу.

Під час експериментів з мишами дослідники помітили аномальну реакцію на гормон алопрегнанолон. Цей гормон, що виробляється у відповідь на стресову подію, має яскраво виражену заспокійливу дію у дорослих ссавців. Однак, як показало вивчення головного мозку піддослідних тварин, у період статевого дозрівання він діє протилежно. Оскільки зміни гормонального тла під час статевого дозрівання в мишей дуже близькі до тих, що відбуваються в організмі людини, науковці вважають, що аномальна реакція на алопрегнанолон може спостерігатися і в людей. Дослідники відзначають також, що, за статистикою, схильність до панічних нападів і тривожності у дівчат-підлітків удвічі вища, ніж у юнаків.

Росія на межі «аптекарського» бунту

У регіонах РФ гостро постала проблема, пов'язана з дефіцитом ліків. Ситуація з безплатними ліками, що їх мають одержувати російські пільговики за законом, стала катастрофічною. Останнім часом медики припинили випускати рецепти, а з аптек зникли препарати з пільгового списку. Причина, кажуть експерти, в небажанні держави платити фармацевтичним фірмам за постачання за програмою додаткового забезпечення ліками.

За даними п'яти громадських організацій, які об'єднують хворих на цукровий діабет, розсіяний склероз, епілепсію, рак, дозування ліків, що їх випи-сують, зменшують у 3—4 рази. Дорогі препарати не випи-сують узагалі. Аптеки в регіонах порожні, обу-рення сягнуло останньої межі, і поки що дивом вда-ється уникати фатальних наслідків через відсутність життєво важливих ліків.

Таблетки для схуднення смертельно небезпечні

Безконтрольність продажу через Інтернет таблеток, які пригнічують апетит і знижують вагу, може призвести до вельми сумних наслідків. Як повідомляє центр новин ООН, дедалі більше жінок, котрі щосили намагаються зберегти фігуру, купують ці засоби через «всесвітню павутину».

Експерти заби-ли на сполох піс-ля смерті від ано-рексії 21-річної бразильської ма-некенниці Ани Кароліни Рестон. Припускають, що вона приймала таблетки для схуднення і зне-болюючі препара-ти. Міжнародна рада ООН з кон-тролю над нарко-тиками закликає посилити контроль над продажем зне-болюючих засобів і транквілізаторів, а також посилити кампанію з метою роз'яснення ризику неправильного вживання ліків.

У звіті організації йдеться про те, що в деяких ра-йонах світу безконтрольне вживання медичних препа-ратів є більшою загрозою, ніж наркотики. Ліки, що пригнічують апетит, застосовують у лікуванні ожирін-ня під пильним контролем лікаря.

Любите шоколад? Тож ви — оптиміст!

Фінські науковці стверджують, що вживання шоко-ладу сприяє здоров'ю, тонкішій талії і позитивному погляду на життя в літньому віці. Любителі шоколаду, як правило, стрункіші, в них тонша талія, і вони рідше страждають від діабету, ніж ті, хто вибирає інші солодощі. Крім того, вони трохи краще освічені. Однак найбільша розбіжність виявля-ється у ставленні до життя та в суб'єктивному відчутті благополуччя. Шанувальники шоколаду значно вище оцінюють своє здоров'я, почувають себе щасливішими, рідше піддаються відчуттю самотності й страждають від деп-ресій. Уживання шоколаду вивільняє ендорфіни, що викликають почуття задоволення і знижують чутли-вість до болю.

Сторінку підготовлено за матеріалами і знімками інформагентств, інтернет-сайтів та власних кореспондентів.

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

Наш медик може працювати в Польщі, якщо підтвердить свій диплом згідно з євростандартами І вас тут вилікують... за наявності страховки

В Україні тільки говорять про можливість запровадження медичного страхування. Сусіди вже давно жи-вуть за цією системою. У Польщі кожен працюючий відраховує дев'ять відсотків від зарплати до Національ-ного фонду охорони здоров'я. Для фермерів — окреме страхування через спеціальні лікарняні каси. При цьому поляки мають право вибору лікаря та лікарні. Вони не прив'язані до свого району, як українці. Виходить, що гроші ходять за ними, і за бажання пацієнт із провінції може поїхати лікуватися в Краків або Варшаву.

Обласна лікарня в Пере-мишлі розрахована на 700 ліжок. Тут працюють 1700 осіб. Це сучасний медичний центр, обладнаний згідно з євростандартами. Лікарі ка-жуть, що сьогодні «дотягу-ють» медзаклади до вимог Європи. Польща — член ЄС, отже, має відповідати. Тут справді все на благо здоров'я пацієнта — і мед-техніка, і процедури, і про-філактика, і реабілітація. Хабарів місцеві ескулапи не беруть. Але якщо пацієнт дякує — приймають і не вважають це злочином.

У лікарні функції між директором і його заступ-ником розподіляються так. Перший — менеджер, здій-снює загальне керівництво, відповідає за фінанси і тех-нічне забезпечення. Другий — займається лікувальним процесом.

У Польщі розвинена сі-мейна медицина. Обслуго-вувати пацієнта можуть і приватні клініки. Їх теж фі-нансує фонд охорони здо-ров'я країни. Польський лі-кар повинен мати страховку на 4 тисячі євро. Інакше з ним не підпише контракт Національний фонд здо-ров'я. Цю страховку купує лікарня, якщо лікар там працює. Або він сам, коли в нього приватна практика. А в медзакладі, незалежно — приватний він чи держав-ний, клієнт нічого не пла-тить. На медичне обслу-говування поляка в середньо-му щорічно передбачено 700—800 доларів.

Середня зарплата лікаря в обласній лікарні Пере-

мишля — 500 доларів. Ще стільки само він може заро-бити на чергуваннях тощо. Повітова лікарня у Бржозо-ві (райцентр) спеціалізуєть-ся на онкології (на знімку). Тут функціонує Підкарпат-ський онкоцентр імені ксьондза Броніслава Мар-кевича; лікар одержує 2.600 злотих (близько 900 дола-рів). Таких у Польщі 22. Черг на операції практично немає. Тут оперують рак шийки матки, грудей, ши-товидки. Роблять 1200 опе-рацій на рік. Хворим райо-ну не треба їхати до міста в онкоцентр, чекати місяця-ми своєї черги. Допомогу, операцію і реабілітацію во-ни проходять за місцем проживання.

Лікар — престижна про-фесія у Польщі. На відміну від медсестри. Багато поль-ських лікарів працюють в Англії, Ірландії, у Європі. За кілька днів чергувань у клініках цих країн вони мо-жуть заробити свою місячну зарплатню на батьківщині. Директор повітової лі-карні у Бржозові скаржився на брак медкадрів. Але взя-ти на роботу українського лікаря він може тільки, як-що той підтвердить свій диплом відповідно до стан-дартів Євросоюзу. Послуга-ми польських медиків без-платно можуть скористати-ся всі застраховані громадя-ни країн ЄС.

Ліки в Польщі дорогі. В аптеках їх купують люди за свої гроші за рецептами і без. А в лікарнях пацієнтів забезпечують ними безплат-но — із собою нічого не треба приносити.

«Швидка допомога» тут справді швидка. Приїжджає на виклик за 10—20 хвилин. В обласній лікарні свої ка-рети «999». Повітові та міські лікарні укладають до-говори з фірмами медично-го транспорту, і за першим сигналом машини виїжджа-ють на виклик.

Є різниця між Україною і Польщею в сфері забезпе-чення медицини. Забезпе-чення матеріалами, устатку-ванням і медикаментами. А ще — ставлення до хворих. Там вони справді одержують медичні послуги за високим класом, а не допомогу, як у нас. І ця послуга ними опла-

чується. Але з медицини в Польщі не зробили бізнес. Ця сфера цілком під контро-лем держави. Я переконала-ся в цьому, відвідавши поль-ські лікарні: від обласної до районної, від приватної клі-ніки до профілактичного са-наторію. І, напевно, річ не тільки у високих податках на медстрахування, а й у мента-літеті людей, котрі цінують своє здоров'я, і у відпові-дальності держави за здо-ров'я своїх громадян.

Ольга ВІТЕР.
Київ—Перемишль—Льо-бачів—Бржозів—Київ.
Фото Ярослава ДОВГОПОЛОГО.

Рак — не вирок
Саме це хоче донести до громадян МОЗ України

ЦИФРИ І ФАКТИ:
Сьогодні в Україні проживає майже 900 тисяч людей, які перебувають на онкологічному обліку. Щогодини ре-єструється близько 20 нових випадків захворювання та 10 жителів України помирають від злоякісних новоутворень.
На боротьбу з онкологічними захворюваннями з держав-ного бюджету МОЗ на 2007 р. виділено 164 982,2 тис. грн. , з них:
— на виконання державної програми "Онкологія" на 2007 р. виділено 126 325,5 тис. грн. , у тому числі: на лікарські засоби — 101 325,5 тис. грн., на обладнання — 25,0 млн. грн.,
— на програму "Дитяча онкологія" — виділено 38 656,7 тис. грн. , у тому числі: на медикаменти — 32 512,7 тис. грн., на обладнання — 6 144,0 тис. грн.
Крім цього, субвенція з державного бюджету Києва на створення центру із застосуванням ПЕТ-технології для раннього виявлення онкологічних захворювань становить 228,0 млн. гривень.

усіх регіонах країни демон-струватиметься фільм «Гриффін та Фенікс. На краю щастя». Ця картина про закоханих, які мали діаг-ноз «рак». Частина прибутку від прокату художнього фільму буде передана облас-ним онкологічним лікарням.

Фахівці кажуть: рак жи-ве у кожному з нас. Але треба це усвідомити й бути уважнішими до свого здо-ров'я. Відомо — хворобі легше запобігти, ніж її лі-кувати. Якщо рак виявля-ти на ранніх стадіях і вчасно лікувати, то у 90%

випадків люди надалі жи-вуть повноцінно. Голов-ний онколог МОЗ України Ігор Щепотін виступає за профілактику онкозахво-рювань. Мовляв, це має стати звичкою: як раз на півроку автомобіліст ста-вить свою машину на те-хогляд, так і людина по-винна періодично прохо-дити обстеження. А воно, за словами головного ліка-ря країни, після прийнят-тя національної онколо-гічної програми, буде в Україні безплатним.

Про оцінку ситуації з он-козахворюваннями в країні, прогнози та поради голов-ного онколога МОЗ Украї-ни Ігоря Щепотіна читайте у наступному випуску «Лі-карняного листка».

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА.

Психічно хворих злочинців лікуватимуть не гірше, ніж у Європі

У Київському обласному спеціалізованому психіатрично-наркологічному медичному об'єднанні, що розташоване у Глевасі, відкрито відділення для примусового лікування. На його обладнання витрачено 400 тисяч гривень з бюджету області. Крім того, за словами генерального директора об'єднання Геннадія Зільберблата, на ремонт та оснащення приміщень залучалися кошти, зароблені лікарнею.

Відділення розраховане на 35 місць. Його пацієнтами будуть психічно хворі, які вчинили злочин і за рішенням суду мають бути відправлені на примусове ліку-

вання. Нове відділення не схоже на в'язницю — в коридорах стоять спортивні тренажери, вазони, на вікнах — штори, а дві їдальні ін-тер'єром не відрізняються від са-

наторійних. Про те, що режим тут буде суворий, нагадують грати на вікнах, два дворики для прогулянок, облаштовані як в'язничні, дванадцять камер, за допомогою яких за хворими стежитимуть цілодобово. Крім медичного персоналу, тут працюватимуть двоє охоронців. Перших пацієнтів у Глевасі чекають після того, як Міністерство охорони здоров'я завершить оформлення усіх необхідних документів. А попередні висновки міністерства свідчать про те, що це буде найкраще відділення для примусового лікування в Україні.

Перед відкриттям відділення відбулася координаційна рада з питань психічного здоров'я за участі заступника голови Київської облдержадміністрації Валерія Кондрука, заступника голови Київської облради Лариси Піотровиц та начальника Головного управління охорони здоров'я Київської області Ігоря Басистюка. На раді йшлося передусім про заходи, яких необхідно вжити для боротьби з розповсюдженням наркотиків в області. За статистичними даними, в Україні з кожних 10 тисяч осіб приблизно 17 — наркомани, на Київщині —

7. Це офіційні дані. Насправді, торгівля наркотиками біля шкіл, на дискотеках вже стала звичним явищем. Проте, як зазначали на раді представники правоохоронних органів, затримати продавців наркотиків складно — недосконале законодавство. Можливо, через це, як заявив представник прокуратури, торік на Київщині не було припинено діяльності жодної злочинної групи, яка розповсюджувала наркотики. Крім того, в області ще не розроблено програми з боротьби з наркоманією. Виправити ситуацію урядовці мають намір уже найближчим часом. Адже наслідок такої бездіяльності — сотні понівечених доль, сирітство.

Хоча не можна не зауважити і того факту, що нині Київщина є взірцем у вихованні молоді порівняно з іншими регіонами України. Це було відзначено на розширеній всеукраїнській нараді, яка днями відбулася у Житомирі за участі Президента України Віктора Ющенка.

Тетяна ПАСОВА.

На знімку: кімната спостереження нового відділення. Фото Івана ТИХОГО (Укрінформ).

■ КРИМІНАЛ

Підлітки тиражували гроші на принтері

Сімнадцятилітній севастопольський хлопчик виготовив 690 копій двадцятигривневих купюр, використавши подарований батьками комп'ютер і кольоровий принтер.

Ідея тиражувати грошові знаки народилася після вдалої спроби купити товар за копію. Легкий і прибутковий «бізнес» тінейджер поставили на потік — «копії» збували за чверть номінальної вартості. Розтратити виторг перешкодили правоохоронці.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Підприємство скидало отруту в... каналізацію

У центрі Дніпропетровська на вулиці Леваневського стався потужний вибух.

Співробітники МНС, газової служби та міської СЕС, які оперативно прибули на місце події, констатували, що не лише на вулиці, а й у будинках, розташованих поблизу цієї пригоди, надто підвищений рівень хімічних речовин другого класу небезпечності. Лабораторні заміри в квартирах будинків номер 9 та 7-б показали вміст толуолу, що перевищував гранично допустимий концентрацію в 416, а ксилолу — у дві з половиною тисячі разів.

За попередніми даними, як повідомляє пресслужба дніпропетровської міської голови, причиною надзвичайної ситуації визнано несанкціонований викид хімічних відходів у каналізаційний колектор з місцевого підприємства «Дніпрококс». Прокуратура Червоногвардійського району порушила кримінальну справу.

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровська область.

Міліціонер закатував заробітчанина

Допит «з тортурами» сімферопольського дільничного міліціонера під час незаконного дільничного закінчився смертю 35-річного заробітчанина з Кіровоградської області. Він найнявся за договором на роботу в ресторані козацтва, яке надавало будівельні послуги.

Роботодавці запідозрили заробітчанина у крадіжці матеріалів. Вирішили офіційно не розбиратися, а провести власне розслідування й запросили «консультантом» свого знайомого — дільничного інспектора, 32-річного капітана міліції. Правоохоронець одягнув на підозрюваного наручники, почав допит, проте перестарався. Свідчення тортур виявили в морзі. Але свою причетність до вбивства в козацтві категорично заперечують.

Нині цю кримінальну справу розслідує прокуратура Центрального району Сімферополя. Дільничного міліціонера арештовано. Його чекає позбавлення волі на строк від семи до десяти років.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

А вам ніскілечки не смішно?

Неприємно, зазирнувши в «дзеркало», побачити там не найкращі свої якості

■ ТЕМА

З екрана геть юний громадянин при краватці — типовий комсомолец застійних часів — оприлюднював заяву Тернопільської міської організації Конгресу українських націоналістів щодо «ганебного вибору представника України на пісенний конкурс «Євробачення-2007».

Йшлося про те, що творчість Андрія Данилка — «це вихолощена деградаційна культура, котра уособлює дешеvu кабацьку балаганщину, що геть не притаманна українській національній культурі». А сценічний образ Верки Сердючки — то «уособлення постімперського комплексу меншовартості і малоросійства». Юнак переконав, що українці мають жити в «українському культурному просторі, де не може бути місця антиукраїнським провокаторам і продажним людям». У нього навіть виникло запитання: «Чи насправді Перший національний телеканал є національним, та інтереси якої нації він захищає?».

Противники Верки Сердючки пропонують організаторам української частини конкурсу... переголосувати ще раз без участі Андрія Данилка, а якщо ті не погодяться, то закликати українців бойкотувати «Євробачення». Ну суто наша політична еліта...

Неймовірно, але, слухаючи юного націоналіста, який, до речі, пересипав свою промову суржиками та русизмами, не могла повірити, що таке нині можливе. Нехай у роки репресій такі само ідейні будівники нового життя, не терплячи нічого, що не вкладалося у їхнє розуміння «правильності», ганьбили і таврували, що слугувало сигналом для інших, — ще ідейніших. Після чого мільйони ні в чому не винних людей опинилися всім нині відомо, де. Неважко здогадатися, що було б тоді й з Андрієм Данилкою, який «ганьбить українську націю», і з Першим національним, що його популяризує...

Ми вже були учасниками, часом дуже активними, радянської людської трагедії. І нічого не

навчилися? Адже про що йдеться? Талановитий Андрій Данилко, копіюючи значну частку нас, — від пересічних громадян до політиків — у повсякденному житті, виставляє це на посміх зі сцени. Звісно, неприємно, зазирнувши в «дзеркало», побачити там не найкращі свої якості. Але на кого за це гніватися? Згодна, Сердючка сипле зі сцени жакливим суржиком, який абсолютно не притаманний самому Данилкові. Але хіба він його вигадав? Замість гніватися, опоненти та ідейні достойники мали б замислитися, що треба не Данилка звинувачувати в цьому та проганяти зі сцени, а суржика позбутися. Й не тільки суржика, а й жлобізму, що роз'їдає суспільство.

Натомість деякі достойники навіть заявили, що бажають, аби представник України взагалі не посів на конкурс ніякого місця, бо він не гідний представляти нашу державу. І чому ми вирішили, що Данилко представляє державу, а не естрадний жанр, шоу, що має неабиякий успіх у цій державі? Чи забули: щоб позбутися власних недоліків, люди повинні навчитися сміятися з себе. Але це, з'ясується, не для нас...

Тим часом сам Данилко сподівається, що в Європі у людей є почуття гумору. Адже там теж не рідкість почути «цитату» з Верки-Данилка: «Ми інгліш ніхт ферштейн» — такий само суржик тільки іншою мовою.

...На початку перебувду читачий СРСР

У Гельсінкі відбулося жеребкування учасників пісенного конкурсу «Євробачення-2007», у якому візьме участь рекордна кількість країн — 42. На знімку: ведучі Майкко Лептіламі і Джсаана Пелконен за допомогою співока проводять жеребкування учасників конкурсу. Фото телеграфного агентства Лехтикува\Укрінформ.

здобув нарешті можливість прочитати пронизний гумором «Пригоди солдата Івана Чонкіна» Володимира Войновича. Заговорили про прогноз письменника щодо повалення імперії і т. д., і т. п. Такої само думки, зізнаюся, була і я. Тож, коли готувала інтерв'ю з Войновичем, поспішила про це йому сказати. Делікатний Войнович не переконав мене хоч би в чому, але якось дуже жалісливо запитав: «А хіба вам ніскілечки не було смішно?».

Валентина ПИСАНЬКА.

■ СПОРТ

Кращі спортсмени стали стипендіатами

Міський голова Хмельницького Сергій Мельник визначив десятку кращих спортсменів міста. Тепер щомісяця вони отримуватимуть стогривневу стипендію міського голови. Серед стипендіатів Дмитро Бойко, срібний призер чемпіонату світу серед юніорів та Всесвітньої літньої універсиади з фехтування на шаблях, дворазовий чемпіон світу з плавання Максим Заводний, чемпіон Європи з боксу Денис Лазарев та інші.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Браво, «Азовмаше»!

Баскетбол. Кубок Європи—ФІБА. Серія за вихід до «Турніру чотирьох» до двох перемог. «Азовмаш» (Україна, Маріуполь) — АЕЛ (Кіпр, Лімасол). 97:69. Найрезультативніший у господарів Халід Ель-Амін — 26 очок. Отже, рахунок серії став 3:1 на користь українського клубу. Щиро вітаємо маріупольців з цим досягненням. І висловлюємо сподівання, що у вирішальному турнірі за приз «Азовмаш» продемонструє високий клас, прагнення високого результату.

Отже, в 1/2 фіналу 13 квітня зустрінуться: «Віртус» (Італія) — «Азовмаш» (Україна); «Естудантес» (Італія) — «Жирона» (Франція).

Лише результати Футбол. Кубок УЄФА. 1/8 фіналу. Матчі у відповідь. 14 березня. «Вердер» (Німеччина) — «Сельта» (Іспанія). 2:0 (перший матч — 1:0). «Осасуна» (Іспанія) — «Рейнджерс» (Шотландія). 1:0 (1:1). «Тоттенгем» (Англія) — «Брага» (Португалія). 3:2 (2:2). «Байер» (Німеччина) — «Ланс» (Франція). 3:0 (першого м'яча у ворота французів забив Андрій Воронін). (1:2). До чвертьфіналу вийшли: «Вердер», «Осасуна», «Тоттенгем», «Байер».

В. Б.

Данилко сподівається, що в Європі у людей є почуття гумору

Меморіальна експозиція «Шевченківська світлиця Миколи Куделі» урочисто відкрилась у Волинському обласному краєзнавчому музеї (Укрінформ)

■ НАГОРОДИ

Вінничина має свій орден

Почесна грамота або грамота від обласної влади — такі відзнаки упродовж багатьох років були найвищими місцевими нагородами на Вінничині. Не так давно депутати облради вирішили змінити ситуацію.

На думку голови Вінницької облради Григорія Заболотного, працюючі земляки заслуговують на більший вияв пошани. Старання людей має заохочуватися не лише морально. Депутати підтримали свого керівника. На сесії затвердили положення «Про відзнаку «За заслуги перед Вінничиною». Її ескіз запропонувала художниця Лариса Хімич. Символ слави і пошани має форму ордену. Виготовлятимуть його із вкрапленням дорогоцінних металів. На лицьовій стороні зображено герб Вінниччини, оберезаний синьо-жовтою стрічкою. На звороті напис: «За особливий внесок у розвиток Вінниччини». До відзнаки додається посвідчення. Доповненням до неї є грошова премія у розмірі п'яти тисяч гривень.

Як стверджує співрозмовник, нагорода сприятиме посиленню любові до рідного краю, підвищуватиме почуття патріотизму. Отримати її може кожен, хто зуміє зробити значний внесок у розвиток регіону. У будь-якій сфері — соціально-економічній, на поприщі культури, спорту... Для цього не обов'язково жити на території області. Бо не місце красить людину. Головне — справа.

Право рекомендувати кандидатури для нагородження надано органам місцевого самоврядування, виконавчій владі та трудовим колективам. «Малий орден» Вінничини під номером один вручено Василю Таратуті. 13 років він очолював область на посаді першого секретаря обкому партії. Під його керівництвом було збудовано 346 шкіл, стала до ладу Ладижинська ДРЕС, почалося спорудження санаторію у місті-курорті Хмельнику.

Загалом роботі в області пан Таратута, який нині живе у Москві, віддав 28 років свого життя. Відзнаку йому вручили в урочистій обстановці.

На сцені обласного муздрематтеатру імені Садовського. В той день якраз відбувалися святкові заходи з нагоди 75-ї річниці з дня створення області. До сліз розчулилися ветерани від такого вияву уваги.

Упродовж року вручатимуть одну-дві, але не більше, таких відзнак.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: першим відзнаку «За заслуги перед Вінничиною» отримав Василь Таратута.

Фото Віктора КРАВЧЕНКА.

Вінницький міськвиконком зменшив тарифи на опалення для населення на 2,2%

Дуб — не очерет, у воді не росте, або Чому всихають волинські ліси

■ ЕКОЛОГІЧНА КАТАСТРОФА

На Волині багато дубів-патріархів. Вік деяких із них сягає п'ятисяти років. Один такий росте в селі Овадне Володимир-Волинського району. Понад чотири століття дубові, що в урочищі Сузанка Городецького держлісгоспу. Під його кроною може сховатися до двохсот чоловік, а у велетенському дуплі — знайти прихисток від негоди тріс середньої статури подорожніх. Гігантські дуби, які пам'ятають часи Хмельниччини, ростуть у парку селища Любешів, в селі Волошки Ковельського району, в Головинському лісництві...

Тим часом над деревом-довгожителем нависла смертельна загроза. Дуби на Волині, і не тільки тут, почали масово всихати. Особливо тривожна ситуація в Ківерцівському, Ковельському, Цуманському держлісгоспах, Любешівському державному лісомисливському господарстві. Запаси деревини дуба всихаючих і сухих дерев тут становить майже шосту частину її загальної маси.

Екологічною катастрофою можна назвати масову загибель дубових насаджень в урочищі Сваловицька дача, що входить до складу регіонального ландшафтного парку «Прип'ять — Стохід». У жовтні минулого року разом з іншими журналістами мені пощастило побувати на цій заповідній території.

Місця тут казково красиві. Поблизу села Сваловичі тихоплинна Прип'ять приймає до себе води річки Стохід. У десятках річкових рукавів, зарослих кількадесятим очеретом, можна заблукати. В самих Сваловичах у 1950-1960 роках був розташований склад лісосплаву. Звідси починали свій довгий шлях Прип'яттю плоті. З розташованої поруч пристані відправлялися катери на Пінськ і Любешів. Згадую про це не випадково: проблема, про яку сьогодні піде мова, тісно пов'язана зі станом цих двох річок.

Золотий осені минулого року на Волині передувал небагато дощовий серпень. За місяць у поліських районах області випало майже піврічна норма опадів. Прип'ять та її притоки вийшли з берегів, затопивши докіль десятки тисяч гектарів. Не обминула вода і Сваловицьку дачу. Навіть через півтора місяця по тому, в середині жовтня, армійський всюдихід, яким ми добиралися в Сваловичі, ледь долав величезні калюжі на лісових дорогах.

— А на початку вересня, — розповідав водій, — тут майже все було залито водою.

У 37-у кварталі, який нам насамперед показали лісівники, майже на дев'ять гектарах ростуть 80-, а то й 140-річні дуби. На перший погляд може здатися, ніби тут усе гаразд. Лише де-не-де видно поодинокі мертві дерева. Але варто підняти очі вгору, і побачиш сухі або майже сухі крони.

— За нашими підрахунками, тут всохло майже чверть усіх дубів, — пояснює головний лісничий Любешівського лісомисливського господарства Володимир Гусинський. — Особливо прискорився цей процес за останні п'ять років. І не

лише в Сваловицькій дачі, а в усьому господарстві.

Особливо багато всихаючих дубів на межі 28-, 35-, 39-го кварталів. Ростуть вони тут з початку минулого століття. Хоча ростуть — голосно сказано, фактично вони вже мертві. Прикро, що дерева, генетичний вік яких сягає 500-700 років, гинуть зовсім молодими.

— У 2003 році ми запрошували спеціалістів Харківського науково-дослідного інституту лісового господарства і Львівського центру лісозахисту, щоб з'ясувати причину всихання дубів, — розповідає начальник відділу обласного управління лісового господарства Сергій Редько. — За висновком учених, явище зумовлене порушенням гідрологічного режиму. Дуб не переносить різкого коливання рівнів ґрунтових вод. Такий само погляд на ситуацію має і начальник Волинського облводгоспу Юрій Бахмачук. На його думку, внаслідок замулення русла ріки Прип'ять відбулося підняття рівнів ґрунтових вод у заплаві. Це і стало однією з причин всихання дерев — не лише дуба. Відновленню ж русла ріки чинять опір деякі екологічні організації, зокрема орнітологічні, посилюючись на те, що діяльність людини може завдати шкоди

рідкісному виду птахів — прудкій очеретянці. На жаль, доля майже 100 тисяч поліщуків, які мало не щороку потерпають від підтоплень Прип'яттю, цих природоохоронців не цікавить.

Доповнюючи фахівця, скажу, що значною мірою винні в цій біді й місцеві жителі, які встановлювали на ріці сотні гаток для браконьєрського відлову риби. Сповільнення течії сприяло відкладанню мулу і деградації русла. Негативно позначилось на стані Прип'яті також припинення судноп-

лавства на цій ділянці ріки. На думку лісівників, на гідрологічний режим регіонального ландшафтного парку «Прип'ять — Стохід» впливає й дамба, збудована рівненцями на другому березі ріки, а ще нижче за течією — білорусами.

Покращити ситуацію могло б проведення в районі Сваловичів певних меліоративних робіт. До речі, в області меліоративні системи в лісах створені на площі майже 60 тисяч гектарів. На жаль, нині вони бездоглядні.

На ще одне питання хотілося б почути відповідь від природоохоронців. Що слід чинити із всихаючими деревами на заповідних територіях, під якими зайнято майже чверть усіх волинських лісів? У Швеції, наприклад, забирати їх із лісу суворо заборонено. Але ж мертве дерево — це розплідник різноманітних шкідників, джерело інфекції. Не можна забувати й про економічний момент: кубометр ділової деревини дуба коштує більш як тисячу гривень, а сухостою — 100-120. Тож варто зважити і на цю обставину, давши можливість лісівникам скористатися деревиною гинучих, але ще живих дерев. Можливо, навіть для того, щоб за отримані від її реалізації кошти посадити на місці всохлих дерев молоді дубки. Адже втративши ці потужні живі насоси, місцевість з часом заболотиться. Добре було б розпочати корисну справу вже цієї весни.

Микола ЯКИМЕНКО.

На фото: цюму дубу-велетню в урочищі Сузанка вже понад 400 років; мертві дуби Сваловицької дачі нагадують про екологічну катастрофу.

Фото автора.

ЗАРОБІТНА ПЛАТА * ЗАРОБІТНА ПЛАТА * ЗАРОБІТНА ПЛАТА * ЗАРОБІТНА ПЛАТА * ЗАРОБІТНА ПЛАТА * ЗАРОБІТНА ПЛАТА

А заборгованість не знижується

Заборгованість із зарплати в Луганській області перевищує сьогодні 80 млн. грн., і істотно зменшити цю суму поки що не вдається. Є безліч об'єктивних причин, що вивели область на ганебне третє місце в Україні. Умовно підприємства-боржники розділені на три категорії, перша з яких викликає особливу тривогу в керівників області. Йдеться про ті підприємства, що дійшли до останньої межі і насилу можуть бути відновлені. Друга і третя категорії дають надію на перелом ситуації, оскільки в одному випадку мова про те, що до того чи іншого виробництва виявляють інтерес інвестори, а в другому — цілком реально виправлення стратегічних помилок у концепції економічного розвитку підприємства-боржника.

Варто сказати, що від закликів, підвищеного тону, тиску на керівників на Луганщині відмовляються, як від неефективних прийомів. Сьогодні обрано іншу політику, іншу логіку роботи з керівниками підприємств-боржників, в основу якої покладено конкретну допомогу. Наприклад, для розв'язання проблем заборгованості Свердловського машинобудівного заводу суди запросили всіх керівників вугільних підприємств. На місці й усі вкупі вирішували, як ви-

вести підприємство з економічної кризи і чим конкретно можуть допомогти вуглярі машинобудівникам. Взаємний інтерес у них існує давно, але згодом, на жаль, його було втрачено. До нього й повернулися. Сьогодні вуглярі формують своє замовлення на продукцію машинобудівного виробництва.

До речі, з огляду на те, що в більшості підприємств-боржників частка власності держави становить щонайменше 25%, облдержадміністрація звернулася

до міністерств із проханням взяти, зрештою, участь у долі своїх галузевих об'єктів. Або допомогти виробництвам одержати державне замовлення, яке виправить матеріальний, а значить, і соціальний стан колективу, або віддати об'єкт під приватизацію, коли в цьому бачиться вихід. Або знайти інші варіанти. Особливо гострою залишається проблема погашення заборгованості із зарплати на підприємствах, які проходять процедуру санації чи банкрутства. Сума боргів тут сягає 40 млн. грн.

Сьогодні кожний розуміє, що борги із зарплати — лише верхівка великого «айсберга» соціальних проблем. Акціонерне товариство «Барвник» у місті Рубіжне має невелику заборгованість із зарплати, однак вона обіцяє зрости, оскільки тут виникла досить складна економічна ситуація. Рішення проблеми керівники підприємства бачать у значному скоро-

ченні колективу. У центри зайнятості, на державне забезпечення планується передати до 300 чоловік. Виникає цілий комплекс соціальних питань. Хімічне виробництво входить у категорію пільгових, що передбачає достроковий вихід на пенсію. Отже, багато хто з городян втратить свій статус і соціальні гарантії. Луганська облдержадміністрація намагається вплинути на ситуацію, однак, як визнають самі чиновники, дається це дуже важко.

Начальник головного управління праці і соціального захисту населення облдержадміністрації Леонора Поліщук звертає увагу ще на один аспект.

— Частина боргів із зарплати «зависла» з тієї причини, що деяких людей уже немає серед живих, в іншому випадку луганчане залишили область, їхнє місцеперебування невідоме. Щоб зняти з підприємств борговий тягар із заробіт-

■ ТЕОРЕМА БУТТЯ

На красчку лікарняного ліжка сидів живий скелет. При зрості під 180 см двадцятилітній Володя важив не більше 40 кілограмів. Говорив так тихо, що диктофон його голосу не фіксував. Як він хотів жити! Казав, якби мав сили, то кричав би на цілий світ, щоб застерегти інших від вживання наркотиків. Та медицина була вже безсила. Наступного дня хлопця не стало. Минуло два роки, а перед моїми очима й досі стоїть та картина...

Схожий життєвий фінал чекав і Юрія Савіна. Він зрозумів це, коли прийшов відвідати товариша. Йому відчинила мати хлопця і сказала, що того вже немає на цьому світі. Ще один його друг, наковтавшись таблеток, викинувся з шостого поверху. Одного разу і Юра зізнався мамі, що більше не хоче жити.

Вони починали на початку 90-их. Усієї правди про наркотики тоді ніхто не знав. Революційно налаштованому суспільству не було діла до цих дітей із задурманеним погля-

дом за рятівну соломинку. Усвідомлював: жити залишилось недовго, якийсь місяць-другий. У п'ятницю його виписали з лікарні, а вже у суботу він сидів у поїзді, що

Життя на кінчику голки

дом. Розсадник наркоманії у Тернополі мав конкретну адресу: вулиця Київська. Біля телефонних будок завжди можна було розжитися на порцію дурману. Через три місяці після того, як спробував «травку», Юрій був «у системі». Згодом про лихо дізналися батьки. Для них, шанованих у місті людей, викладачів за фахом, це був справжній удар. Почалася боротьба за сина. Наркодиспансер став рідним домом, дороге лікування у нетрадиційників, кодування і навіть психіатричне відділення... Усе даремно.

Юрій із жахом згадує ті дні, коли на умі було одне: де дістати гроші, щоб уколотися. Наркотик, каже він, це ідол, якому вклоняєшся з ранку до вечора. І так не рік, не два — вісім. Як закінчив технікум, а згодом інститут у Львові — й сам не відає. У перерві між ломками здавав екзамени, брав академії. Чи знали однокурсники, викладачі про те, що цей розумний студент у них на очах гине? Звичайно, але ніхто навіть не намагався простягнути руку допомоги. Лише батьки боролися за сина. Мати, перепробувавши усі методи, шукала порятунку у церквах. Не одразу, але знайшла його.

Коли Юра лежав у психіатричній лікарні, до нього прийшов пастор однієї з церков. Запитав: «Поїдеш у реабілітаційний центр?» Він ухопився за цю пропозицію,

прямував до Козятина. У реабілітаційному центрі його ознайомили з правилами: жодних наркотиків, алкоголю, цигарок, поганих слів. Потім була спільна молитва за зцілення новачка. Вперше за багато років він спокійно заснув. «Мене врятувала, — стверджує Юрій Савін, — віра в Господа».

Ще лікуючись, він знав, що організує такий само центр у Тернополі. Повернувшись, пішов у наркодиспансер, розповів про своє зцілення. Хто щиро радів за нього, хто дивився з іронією. Мовляв, чи надовго тебе вистачить?

Центр духовної та соціально-психологічної реабілітації «Агапе» розпочав свою роботу у двокімнатній квартирі, успадкованій від дідуся і бабусі Юри. У кімнаті поставили три двоярусних ліжка, де оселилися перші шестеро хлопців, які шукали порятунку. Одним з них був Роман Папроцький. Вирвавшись із лабет наркоманії, він також залишився служити у церкві і центрі. Таких тут багато, адже девіз центру: «Спасся сам — спаси іншого».

Нині реабілітаційний центр для наркоманів та алкоголіків розташований у лісі неподалік села Івашківці Збарзького району. Невеликий двоповерховий будинок з кількома сотками городу викупила церква християн віри євангельської «Етнос». Вона й підтримує центр матеріально і духовно. Одягом, про-

дуктами допомагають також церкви інших конфесій, батьки тих, хто тут лікується. Зрештою, і самі хлопці не сидять, склавши руки. Обробляють город, вирощують поросят, кролів, гусей.

Побут тут спартанський. Ні радіо, ні телебачення. Відеотека, книги тільки релігійної спрямованості. Постійно чергують церковні служителі. Багато хто з них — із колишніх наркоманів. Як ось Денис Григор'єв зі Львова. Ріс хлопчина в інтелегентній родині, але наркоманія, як відомо, не вибирає. Його також намагалися порятувати, але безуспішно. І тільки тут, у центрі, ніби заново народився на світ. Тепер допомагає й іншим звіль-

тру ніхто з представників влади не поцікавився ним, не кажучи вже про якесь сприяння. У його керівника Юрія Савіна навіть трудової книжки

За кордоном існує практика, коли монастирі і церкви беруть наркозалежних під свою опіку

немає, хоча робить він значно більше, ніж деякі офіційно створені структури. Часто буває у наркодиспансері, зустрічається зі школярами, виступає на телебаченні. Намагається застерегти молодь від необачних кроків. А тим, кого нар-

багато складніше. За кордоном існує практика, коли монастирі і церкви беруть наркозалежних під свою опіку. А ми взагалі довго замовчували проблему наркоманії. Про її масштаби можна було тільки здогадуватись. За словами головного лікаря обласного наркодиспансеру Юрія Шугалея, тут щороку лікується понад 800 хворих. Реально їх у 5-10 разів більше. Чимало їх вмирає від передозування, інших хвороб. Де наркоманія — там і ВІЛ-інфіковані. Є такі і серед пацієнтів реабілітаційного центру. Тут від них не відвертаються. Центр підтримує постійні контакти з медиками Збарзької ра-

■ КРИМІНАЛ

Таксист поїхав до свого вбивці за півціни

Олега Ганича (імена змінені) розшукували всі: правоохоронці, дружина, колеги по роботі. Через два дні знайшли... закопаним у полі, за 4 кілометри від села Лиманці, на межі двох районів: Білозерського й Бериславського. Могили 32-річного таксиста показали його ж убивці.

...Того фатального дня Олег, як завжди, стояв біля магазину «Альф», у центрі міста. Новенький «Форд» готовий був зірватися в будь-яку мить за першим викликом — фірма «Еліт-таксі» хоч і диктує клієнтам трохи вищі, ніж у конкурентів, тарифи, але ж і сервіс тут кращий. Авто нові, комфортні, переважно іномарки. На вишуканого клієнта розраховані...

Підійшла знайома вже пасажирка. «До Лиманців, будь ласка. Грошей, шоправда, лише на половину тарифу, але не хвилюйтеся, коли приїдемо, Ігор розрахується сповна», — запевнила дівчина. Він і не хвилювався. Не раз їздив цією дорогою, возив чорнявого юнака, і той справно платив щоразу по 100 гривень. Проте Ігоря вдома не виявилось. «Зараз, заждіть хвилю, приїде», — заспокоювала дівчина. А сама вже лаштувала чайник, печиво...

Господар не ввійшов — увірвався. З рушницею в руках, та й пальнув одразу в стелю! Інтуїтивно Олег миттєво впав на підлогу. «Гостинні» хазяї швидко зв'язали чоловіка. Завантажили в машину і вивезли в поле. Свій жертв вбивця впритул вистрелив із двохстволки у груди. Після цього вдвох із співмешканкою закопали тіло.

— Це вже не перший, на жаль, напад — професія таксиста стає небезпечною, — коментуючи ситуацію, зазначає начальник Управління МВС у Херсонській області Михайло Ясельський. — У загиблого залишилися сиротами двоє маленьких дітей. Мотивом тяжкого злочину послужило бажання заволодіти автомобілем, який убивці сховали в одному із гаражів в обласному центрі.

Підозрюваних у скоєнні вбивства правоохоронці затримали вже за два дні. Ігор Н. нещодавно повернувся з місць ув'язнення. Покарання відбував за розбійний напад на таксиста....

Алла БРУСИЛОВА.

Юрій САВІН (другий зліва) із своїми підопічними

нитися від наркотичної залежності. Працює Денис охоронцем на кондитерській фабриці. Частину зарплати витрачає на себе, решту віддає на потреби центру. Підробляє і решта хлопців: ремонтують квартири, офіси, лагодять автомобілі. Та все це — випадкові заробітки. А центр міг би укласти договір на виконання постійних робіт чи надання послуг. Давали оголошення, та поки що пропозиції нікого не зацікавили. Може, тому, що ніхто не хоче зв'язуватися з колишніми наркоманами?

Та що дивуватися роботодавцям, якщо за п'ять років роботи цен-

котична трясовина все-таки засмоктала, демонструє: вибратися з неї таки можна. Він цьому — живий приклад. Тепер у нього дружина, синочок: є для кого жити, про кого піклуватися.

Звичайно, не всі, хто потрапляє до центру, звільняються від наркотичної залежності. За п'ять років через центр пройшли півтори сотні наркоманів та алкоголіків. Відсотків 40 із них змогли це зробити. Та навіть якби їх було ще менше, варто боротися за кожного.

Зіскочити з «голки» дуже важко. Медики можуть вивести організм із «ломки». А зцілити душу

йонної лікарні, санепідемстанції, центру боротьби із СНІДом.

Звичайно, можна порізненому ставитися до того, що наркоманами опікується церква не зовсім традиційна. Але якби церкви усіх конфесій могли об'єднати свої зусилля у боротьбі з наркоманією, може, був би якийсь поступ. Адже гине молодь — майбутнє нації.

Про наркоманію суспільство згадує раз на рік — у день боротьби з цим страшним лихом. А для тих, хто потрапив у її тенета, кожен день — пекло. Але вирватися з нього все-таки можна...

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Фото автора.

* ЗАРОБІТНА ПЛАТА *

ної плати, ми пропонуємо вирішити це питання в такий спосіб: відкрити для останньої категорії людей банківські рахунки, куди перевести гроші. Принаймні, 5-6 млн. грн. буде знято з картотеки боргів. Свої пропозиції ми направили в Київ, однак поки що жодної реакції немає. Сьогодні ми допрацьовуємо свої пропозиції і будемо домагатися, щоб їх було розглянуто.

Нині в області працює робоча група, до якої входять представники всіх зацікавлених організацій — податкової, міліції, Пенсійного фонду та ін. Вона комплексно перевіряє підприємства, що наробили боргів із зарплати, і доходить висновку: не завжди те, що «співають» керівники, відповідає реальному стану справ. За результатами таких перевірок до місцевих органів прокуратури передано справи стосовно майже 550 підприємств і більш як 180 матеріалів надіслано в обласну прокуратуру.

Алла АНТИПОВА.

КОНФЛІКТ * КОНФЛІКТ * КОНФЛІКТ * КОНФЛІКТ * КОНФЛІКТ * КОНФЛІКТ

Не буде школи — не буде села, вважають жителі Соколівки

Для дітей, які сьогодні навчаються в Соколівській школі Братського району, останній дзвоник може стати справді останнім у стінах рідної школи. Районна влада вирішила, що утримувати сільську школу не вигідно, тому обрала спосіб, який дає змогу заощадити на освіті. А саме, — школу закрити, а дітей відправити вчитися в сусіднє село Криву Пустощ. Проти можливої ліквідації навчального закладу виступили батьки 37 дітей, які навчаються в Соколівці.

З проханням допомоги зберегти школу вони звернулися на особистому прийомі до депутата обласної ради, керівника обласної організації Народної Партії Олексія Гаркуші. Представники цієї політичної сили в жовтні минулого року направили депутатський запит на ім'я глави облдержадміністрації А. Садикова з приводу закриття протягом останніх двох років

десяти шкіл у різних районах області. Депутати «народники» тоді висловилися категорично проти такого вища, що поступово набуває масового характеру. У відповідь було отримано повідомлення, яке підтверджує тенденцію закриття шкіл, пов'язану зі складною демографічною ситуацією і відпливом із сіл дорослого населення. В інформації управління освіти ска-

зано, що з 2000 року перестали функціонувати 14 шкіл, а контингент учнів зменшився майже на чверть.

Але, як відомо, відповідно до ст. 14 Закону «Про загальну середню освіту», школу зберігають, якщо в ній навчається принаймні п'ять осіб. А в школі села Соколівки навчаються 37 дітей. Крім того, як повідомляє управління, посиленою на той само закон, закриття шкіл погоджується з відповідними територіальними громадами за рішенням органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування. Облдержадміністрація цілком переконана, що такі рішення не викликають соціальної напруги. Однак у випадку із Соколівською школою саме у пред-

ставників територіальної громади і не запитали, чи бажають воно закриття школи.

Іх недоволення цілком зрозуміле. У кривопустоській школі, куди хочуть перевести їхніх дітей, немає навіть комп'ютера. Не приваблює вона ані спортивним, ані матеріальною базою.

Нагадують батьки можновладцям і про один призабутий вислів, з яким важко не погодитися: «Не буде школи — не буде і села».

Депутат обласної ради О. Гаркуша надіслав запит на ім'я глави облдержадміністрації з проханням розібратися в обґрунтованості рішення про закриття Соколівської школи.

Олена ІВАШКО.

■ ОЧИМА ПОДАТКІВЦЯ

За чотири дні — аж 80 патентів...

Вирушаючи в рейд на центральний ринок Запоріжжя, відомий у народі як «Анголенка», податківці заздалегідь розклеїли оголошення і сповістили по місцевому радіо про мету свого візиту — мовляв, шановні підприємці, подбайте про оформлення дозвільних документів та своїх найманих працівників! І журналістів із собою запросили, аби перед телекамерами невдоволені обгрунтували претензії, якщо, звісно, такі будуть. Тобто всім і у всьому гарантували максимально можливу об'єктивність...

Продуктовий ринок на вулиці Анголенка умовно поділений на кілька секторів із характерними для кожного товарами. Тому перевіряльникам довелося розділитися на групи, щоб, образно кажучи, забезпечити фінансовий наступ на 2100 торгуючих з усіх флангів. Уже першого дня з'ясувалося, що доведеться повертатися у перевірені ряди, бо багато підприємців, щоб уникнути небажаної зустрічі, позачиняли свої залізні будочки, що називаються наметами. У відповідь ревізори фіксували номери торгових точок і наступного дня знову навідувалися до них.

А найсміливіші продовжували торгувати навіть після складених податківцями актів перевірки. Всього таких документів підписано 63. З них 33 — про відсутність у підприємців довідок про трудові відносини із найманими працівниками, а 30 — про ухилення від заповнення книг доходів та витрат тими, хто працює за загальною системою оподаткування. Серед інших зафіксованих порушень — відсутність свідоцтв про державну реєстрацію та одnorазових патентів. Про це складено 93 протоколи.

Крім того, на ринку зустрічаються люди, котрі, як стверджують, продають власноруч вирослену сільгосппродукцію. Але відсутність довідок місцевих органів влади про наявність земельних ділянок свідчить про те, що вони або не уважно поставилися до виконання цієї обов'язкової вимоги, або є звичайнісінькими перекупниками, тобто підприємцями, котрі приховують доходи. Та хоч би як там було, під час чотириденного профілактичного рейду учасники торгового процесу на центральному ринку придбали 80 одnorазових патентів на суму майже дві тисячі гривень. А загалом до бюджету надійде близько 9,5 тисячі гривень податків та адміністративних штрафів.

Утім, підприємці мають проблеми не тільки з контролюючими органами, а й зі своїми найманими працівниками. Щорік погіршується і так нестабільна ситуація з реалізаторами, а конфлікти зазвичай вирішуються не на користь роботодавців. Як нам розповіла підприємця Ольга (прізвище не називаємо з об'єктивних причин. — Авт.), тепер велика кількість риночників (майже всі вони офіційно зареєстровані підприємці) має по декілька торгових точок. А отже, потрібні додаткові трудові ресурси. Переважно наймають працівників «з вулиці». Оскільки неофіційна заробітна плата на ринку невелика (від 500 до 800 гривень залежно від групи товару), то й охочих вистояти тут днями негусто. Крім того, деякі «наймити» самі просять, аби їх офіційно не оформляли, адже відратування із зарплат уріжуть і так куці їхні доходи.

Та найгірше, за словами пані Ольги, коли невдоволений своєю зарплатою реалізатор у перший же день роботи, приховивши всю виручку та покинувши напризволяще торгову точку й нереалізований товар, зникає безвісти. Причому такі випадки трапляються на міських ринках дедалі частіше, що свідчить про появу своєрідної групи найманих злодіїв. А коли скривджені звертаються по допомогу до найближчого відділу міліції, там їх слухно запитують: «Ви свого реалізатора оформляли чи хоча б у його паспорт дивилися? Якщо ні, то кого розшукувати й на якій підставі звинувачувати!»

Звичайно, діючи на свій страх і ризик, підприємці самі створюють проблеми, що ускладнюють і без того нелегке їхнє життя. Тож здоровий глузд і приклад колег, котрі працюють поруч, підказують їм, що з державою краще жити мирно.

Микола НІКІТЧЕНКО,
старший державний податковий інспектор ДПА
в Запорізькій області.

Господарський суд Харківської області вирішив повернути в комунальну власність міста будівлю дитячої онкологічної лікарні, яка раніше була незаконно приватизована (Укрінформ)

На сьогодні (п'ятниця, 16 березня) у Харкові призначено, мабуть, ключову політичну подію весни 2007 року. Навпевно, символічно, що давно обіцяний похід на Київ під прапорами громадського руху «Народна самооборона» відставного міністра МВС Юрія Луценка повинен узяти старт саме тут, на головному майдані Харкова, який віднедавна називають майданом Свободи, а у минулому — імені Дзержинського. Сьогоднішні події в Харкові можуть розвиватися не тільки за сценарієм жорсткого політичного протистояння, а й, не виключено, — силової сутички.

Нагадаю, экс-міністр МВС Юрій Луценко після своєї відставки саме в Харкові заявив, що він повертається в політику, і саме Харків став першим містом в Україні із запланованого ним після новорічного всеукраїнського турне під кодовою назвою «Самооборона».

А сьогодні лідер руху «Народна самооборона» має прибути до Харкова. Його соратники запланували мітинг на майдані Свобода. Але міськрада подала позов до Дзержинського районного суду з вимогою заборонити його проведення. На думку представників міської влади, організатори мітингу порушили терміни подання заяви, не подбали про прибирання території після мітингу, крім того, цього самого дня на майдані Свободи повинен відбутися ще один мітинг — Партії регіонів.

Суд прийняв позов міськради до розгляду і наклав заборону на монтаж сцени на майдані, призупинив агітаційну кампанію в засобах масової інформації. Щоправда, це рішення жодним чином на хід події не вплинуло. Зараз, коли цей матеріал готується до друку, містом роз'їжджають агітаційні машини і закликають людей виходити на майдан, а FM радіоканали звертаються до молоді викинути свою громадянську позицію і активність, а також повідомляють, що перед початком мітингу — концерт із зірками.

Пізніше секретар міськради Геннадій Кернес заявив, що міська влада заборонила проведення мітингів на майдані Свободи не тільки громадському руху «Народна самооборона», а й Партії регіонів. За його словами, влада керувалася принципом — жодної політики на головному майдані Харкова. Зараз працює ковзанка, куди люди приходять відпочивати. При цьому, стверджують місцеві ЗМІ, Геннадій Кернес назвав Юрія Луценка маргіналом, а його рух неконституційним.

Голова облдержадміністрації Арсен Аваков на таке рішення суду відреагував жорстко і заявив, що не упоко-

риться таким методам міської влади. У хід пішла лексика, яку не тільки не політичною, а й навіть загальноживаною не назвеш. Цитую за офіційним сайтом облдержадміністрації. «Два негідники у місті визначають, з ким зустрічатися, з ким не зустрічатися. Я вважаю, що це єдина лінія від Києва до Харкова, коли цілковито

обмежують нашу свободу, свободу спілкування, висловлення думки. Тут варто вочевидь сказати — якщо пан Добкін боїться того, що скаже Луценко, то, Михайле Марковичу, не переживайте, це скажу я і, може, жорсткіше, ніж скаже Луценко. Тому не смійте обмежувати свободу харків'ян вибирати: прийти чи не прийти на мітинг. Ми бачимо заборону. Ми бачимо рішення суду. Продажність харківських судів незабаром буде в нас притчею во язицех в усій країні». Коментарі, здається, зайві.

Незважаючи на заборону, агітаційні бригади працюють з усіх сил і на майдані Свободи. Ні місце, ні час зустрічі з Юрієм Луценком не змінено.

За словами організаторів зустрічі, вони провели попередні переговори з фірмами із прибирання території, із санстанцією і пожежниками. А отже,

вважають прихильники Луценка, претензії до організації мітингу від муніципалітету надумані, а судові позови і спроби заборонити мітинг — не що інше як порушення конституційних прав харків'ян на проведення мирних зборів. За словами координатора руху «Народна самооборона» у Харківській області Костянтина Ісаєва, зустріч харків'ян з Луценком відбудеться за будь-якої погоди і за будь-яких рішень суду. Більше того, останньої миті організатори мітингу переформатували його сценарій і тепер позиціонують це дійство як «зустріч з народними депутатами». Учасників — 12, серед них Микола Катеринчук і Давид Жванія.

На лютневій сесії Харківська облрада звернулася до Генпрокуратури з проханням оцінити заклики і дії Юрія Луценка, в яких депутати побачили спробу дестабілізувати конституційний лад в Україні. Прес-секретар голови СБУ Марина Остапенко, коментуючи звернення Харківської облради, заявила, що СБУ зробила ретельний правовий аналіз виступів і дійшла висновку, що в діях і виступах цих громадян немає ознак злочину і правопорушення.

Микола КОСИЙ.

Харків.
На знімку: народний депутат Микола Катеринчук намагається встановити імпровізовану сцену для проведення мітингу, запланованого на 16 березня у Харкові на площі Свободи.

Фото Михайла КУЧНЄВА.

ЗАРОБІТНА ПЛАТА * ЗАРОБІТНА ПЛАТА * ЗАРОБІТНА ПЛАТА * ЗАРОБІТНА ПЛАТА * ЗАРОБІТНА ПЛАТА * ЗАРОБІТНА ПЛАТА

Тема погашення боргів із заробітної плати стала сьогодні ключовою в соціальній політиці держави. Як ця проблема вирішується в Полтавській, Запорізькій та Харківській областях, повідомляють наші власні кореспонденти у цих регіонах.

● Полтава

Майже на третину порівняно з відповідним періодом минулого року скоротилася заборгованість у зарплаті на Полтавщині. Цього досягнуто передусім за рахунок зменшення боргів на так званих економічно активних підприємствах, де вони скоротилися більш як на половину. Проте ситуація все ще залишається складною, бо загальна заборгованість становить понад 10 млн. грн. А найбільша проблема — підприємства-банкрути, до

Борги зростають — отже, комусь це потрібно?

категорії яких в області наразі віднесено майже половину підприємств-боржників.

Тим часом голова облдержадміністрації Валерій Асадчев вважає, що необхідно й на рівні керівництва держави виступити з пропозиціями про внесення змін до законодавства про банкрутство. Зокрема, й щодо роботи арбітражних керуючих, дій податкових органів, судів, прокуратури тощо.

Характерний приклад: бурова компанія «Букрос», борги якої становлять лівову частку всієї заборгованості у зарплатні в Полтаві. Ще в червні минулого року податкова адміністрація порушила справу про банкрутство цього підприєм-

ства, його банківські рахунки було заблоковано. Тож і склалася патова ситуація: «Букрос» працювати нормально не може, а тим часом борги зростають. Кому від цього стало краще?

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

● Запоріжжя

Якщо в 2006 році в Запорізькій області вдалося скоротити загальну заборгованість підприємств із виплати заробітної плати на 4,1 мільйона гривень, то цей набуток фактично «з'їли» тривалі січневі застілля. «Веселий» місяць додав і до того великої суми боргу 3,6 мільйона гривень, а в лютому, за попередніми дани-

ми, прірва між заробленим і отриманим поглибилася ще на 400 тисяч і становить близько 32 мільйонів гривень.

— У структурі заборгованості частка банкрутів та підприємств, котрі припинили діяльність, становить 62 відсотки, — розповідає заступник начальника головного управління праці та соціального захисту населення облдержадміністрації Ірина Разуваєва. — Але нас найбільше турбує ситуація, що склалася на діючих підприємствах. Саме вони в січні не змогли виплатити своїм працівникам 2,7 мільйона гривень і продовжили нараховувати борги в лютому. Порівняно з початком року кількість еконо-

мічно активних підприємств-боржників збільшилася на 12 і становить 86 одиниць.

Органи прокуратури за два місяці 2007 року виявили 21 злочин, пов'язаний із порушеннями законодавства про оплату праці. Сім кримінальних справ уже передано до суду для розгляду по суті. Завдяки прокурорському втручання 71 службовця притягли до відповідальності, а людям своєчасно виплатили 3,7 мільйона гривень.

Дві третини боргу належать запорізькому заводу «Радіоприлад». Тут недавно змінили директора, та оборонне підприємство, де зуміли зберегти високий науково-технологіч-

■ ТЕОРЕМА БУТТЯ

Він мешкає на околиці Дніпропетровська в родовому будинку своїх батьків-українців у Діївці. Охайне подвір'я «заховалося» серед добротних цегляних осель на обжитому крутосхилі, що колись Дніпровим берегом був. Обійстя з любов'ю обсаджене фруктовими та декоративними деревами, з дебелими дерев'яними ворітьми та хвірткою, яку вартують два невагомних пси. Літня кухня, город (їхній годувальник у всі часи), сарай для домашніх тварин, яких уже не тримають, бо сил замало, і гараж із «потріпаним» авто. На нержавіючому «язычку» поштової скриньки добротно викарбувано: «Для листів і часописів». Одразу розумієш, що тут нас читають. А прийшов я до господаря з призом «Голосу України» за перемогу в редакційному конкурсі. Після тривалого спілкування з гавкаючими охоронцями домашнього спокою, нарешті, з'явився і господар — Микола Пилипович Носенко. Середнього зросту, з чіпким поглядом, білою головою, як мовиться, напонтаний, але в ході ще бідовий чоловіча.

Пожежник Микола Носенко

Вік — 82 роки, трудовий стаж — 78...

— Дворище наше влітку наповнюється таким радісним гамором, коли тут збираються восьмеро онуків та п'ятеро правнуків, — розвінчує мій подив господар. — У нас з дружиною четверо дітей виросли й розділися.

Йому не даси 82 роки, хоч саме стільки весен уже «відмучився», як він каже, у своєму житті, проте пам'ять жива, як ртуть, в оповідях про пережите. З іменами друзів і мучителів, колег і соратників по духу, далекими і близькими подіями. І в затишній світлиці, з іконами, стосами книжок і свіжих номерів газет, які він передплачує, як і в радянські часи, та українськими рушниками, ми несподівано втрапили в русло спогадів: теплих, як діївські чорноземи, і холодних, як уральські зими, гірких і палахкотливих, як вогонь на пожарищі, куди пожежникам конче треба діставатися, рятуючи життя людей і їхнє добро.

...Микола Носенко — професійний пожежник, з трудовим стажем у 78 років. Тільки з минулого Нового року звільнився із заводської служби на ВАТ «Дніпропетровський трубопрокатний завод».

— Наша вулиця здавна звалася Запорізькою, та в часи боротьби з українським буржуазним націоналізмом її перейменовано на Забайкальську, — оповідає він, показуючи свою «скромну», за його висловом, домашню бібліотеку, де зберігається понад вісім тисяч томів книг. — Тут колись у козацькому зимівнику запорізького військового старшини Максима Дії поселився і мій прапрадід Микола Мимря-Носенко, якого одчайдушна вольниця Січі Запорозької привела в буйночубі степи аж з-під Конотопу...

Микола Пилипович у своєму історичному дослідженні «Зимівник козака Дії», опублікованому в місцевій пресі, спираючись на власне ґрунтовне дослідження церковних архівів, історії Катеринославської залізниці, праць Дмитра Яворницького, з'ясував походження свого родоводу та населеного пункту. Із зимівника в сто душ чоловічої статі (за переписом 1755 року), заснованого неподалік войовничої козацької Ново-Кодацької фортеці, з часом він перетворився на державне селище. І як у козацькому поселенні на цих землях кріпацтва не було. Воно з'явиться

пізніше, особливо в пору індустріалізації, коли стане форпостом робітничого класу в уже приміському робітничому селищі Діївка з кількома десятками тисяч громадян.

Живуть у ньому ті, хто тяжко працює на промислових велетах і заробляє на хліб і до хліба. За вдачею рішучі та бунтівливі, мабуть, від свого козацького коріння, але більшовицька доба наклала на них печатку мовчазної слухняності й байдужості до своїх людських прав. Про непокору й казати не варто. Бо всі вони, кожен по-своєму, були гвинтиками в тому індустріально-безжалюному механізмі побудови щасливого майбуття, а тепер скуштовують і гіркуваті плоди капіталістичного щастя.

Він осміхається, показуючи свої документи, мовляв, жив у такий час, коли «домалювати» зайвий десяток-два до стажу було неможливо. Йому ж їх «домалювало» НКВС, коли в грудні 16 числа 1940 року о 4 годині ранку нагрянуло до них, і згадує:

— Синочку, вставай, по тебе приїхали, — будить мене тато Пилип Архипович.

Миколі, дев'ятикласнику Діївської СШ-95, було тоді шістнадцять. Як допитливий школяр, читав і розповідав про прочитане з козацької минувшини своїм однокласникам. Хтось розгледів нерадянську «заразу» в юначій голові й відповідно «настукав» кому слід...

— Розплющив очі й бачу: троє стоять коло мого ліжка, й один із прибульців сказав суворим голосом, неначе з репродуктора:

— Вас заарештовано.

Батько запитав:

— За що?

— Приїдете, тоді й узнаєте, — була така ж сувора відповідь.

Після старанного копісування по моїх книжках, шкільних зошитах, які стояли на етажерці, знайшли збірник «Українська муза», упорядкований Коваленком, і виданий у 1908 р. Там і потрапила їм на очі «крамола» — підкреслений червоним олівцем напис: Павло Чубинський «Ще не вмерла Україна».

Одвезли в управу НКВС, що на вул. Короленківській. Допитував слідчий Костюков.

— Чи що я був пацаням, чи, може, енкавеесники знали, що я ні в чому не провинився, та жодного разу ніхто не вдарив, але тортури застосовували, — згадує Микола Пилипович. — Якось я запелював до Конституції, то слідчий узяв мене за комір і процідив в обличчя: «Мені твоя Конституція до ср...ки». Наказав стояти, не обпираючись об стіну, й не ворухитися. Пригадую, від такого стояння я прочумався в камері підвалу управління НКВС, слідчий потім під'юджував, що я такий слабкий, що втратив свідомість.

Через кілька тижнів «слідства» дев'ятикласник «загримів» на шість років позбавлення волі за ст. 54-10 ч. 1 Кримінального кодексу УРСР за антирадянську агітацію та пропаганду.

До початку війни сидів у дніпропетровській в'язниці на вул. Чичеринській. А потім етапували аж у Киргизію в тодішнє місто Фрунзе. Там познайомився зі своїм земляком Мишком Тройшею, третьокурсником Дніпропетровського транспортного інституту. Його засудили нібито за спробу проектування підземного аеродрому для приїждю німецьких літаків. Там його і ще дев'ятьох засуджених розстріляли, щоб «застрашити» інших. Наприкінці року — крижанілі зеківські душі вже на Північному Уралі. Згодом пошастило, відправили до Свердловська на номерний завод працювати дні і ночі на виготовленні «Катюш», а відпочивати короткі години доводилося на в'язничних нарах.

— До самого звільнення в 1946 році нарівні з дорослими трудився і я, єдиний такого віку, — згадує Микола Пилипович. — Не обіжали мене, пам'ятає Соляженинського Гопчика з «Одного дня Івана Денисовича». Так десь і в мене було. Відсидів день у день, тодішня в'язнична система в боротьбі з такими «ворогами народу», як я, не стимулювала дострокові звільнення, наприклад, за добросовісну поведінку в зоні.

Повернувшись додому, Микола дуже хотів вступити до Дніпропетровського університету, бо закінчив вечірню школу екстерном. Не прийняли. Поїхав до Київського — те саме.

— Тоді не усвідомлював, що таким «міченим» на все життя закрита дорога до знань, — згадує далі Микола Пилипович. — І на роботу ніде не беруть, бо ж засуджений та ще й за «політику», дякувати добрим людям, мене тихенько пристроїли в пожежну заводську команду, і пішло, й пішло.

Реабілітували в хрущовську «відлигу». Шість років відсидки в таборах та робота на військовому заводі № 8 зараховані, як рік за три, й йому вийшло аж 78 років трудового стажу.

У пожежній частині він був ствольним, тобто тим рятувальником, який був найближче до вогняної стихії. Працював добросовісно, багато читав, підтримував потайки стосунки з патріотичними українськими інтелігентами, проте усвідомлював, що може завдати їм болю своєю «націоналістичною» біографією. А в самого вже відболіла душа, відкривала ображена гординя й єдина втіха — виховувати своїх дітей.

1991 року Миколі Носенку прислали документи про пільги, як учаснику війни — реабілітованому. Він ніби й радий, що таки вибачилася вже своя незалежна держава за його лиховісні поневіряння, але ж кримінальна стаття й досі не знята. У прокуратурі пояснили, що для її зняття немає підстав.

— Люблю читати «Голос України» і передплачую його з 1993-го, бо для мене це як голос моєї України, яку любив і люблю, за яку страждав далеко від ріднокраю. Особливо жду публікацій Людмили Коханець та Валентини Писанської, дай Боже їм, жінкам, гострого пера й мудрого слова...

Я повертався від пожежника Миколу крутогірною Забайкальською, повз вулиці Толбухіна, Луначарського, Колгоспної, вийшов на вулицю братів Трохимових, повернув на Вільямса мимо Ленінградської, сів у маршрутку на Комунарівській і чомусь думалося про нашу славну історію, котрої в серці козацтва не лишилося й згадки.

Михайло СКОРИК.
Дніпропетровська область.

Фото автора.

ЗАРОБІТНА ПЛАТА * ЗАРОБІТНА ПЛАТА * ЗАРОБІТНА ПЛАТА * ЗАРОБІТНА ПЛАТА * ЗАРОБІТНА ПЛАТА * ЗАРОБІТНА ПЛАТА

ний потенціал, залежить не так від менеджерського таланту свого керівника, як від державної політики... Те саме можна сказати про Бердянський морський торговельний порт, якого загнали в борги занижені тарифи на перевезення вантажів.

Микола МАНЬКО.

● Харків

Цього тижня первомайський «Хімпром» відновив випуск продукції. Це коротке і цілком нейтральне повідомлення, проте, що рятувальний круг, кинутий людині, яка опинилася за бортом. Адже це підприємство місяцями, якщо не роками не працює. Директорів тут змінюють частіше, ніж слюсарів. А самі робітники, позбавлені елементарного — пристойної зарплати, або влаштовують бунти, або погрожують перекрити залізницю, а здебільшого тихо і приречено чекають, чим усе це закінчиться.

До речі, Президент України, прово-

дячи на початку березня робочу нараду, головним питанням якої було погашення заборгованості у заробітній платі та забезпечення своєчасних розрахунків з працівниками, висловив занепокоєння постійним зростанням боргів у зарплаті й зазначив, що на Харківщині лише на завод ім. Малишева та первомайський «Хімпром», безпосередньо підлеглих Міністерству промислової політики, припадає майже дві третини боргу всіх діючих підприємств області.

Миський голова Первомайського Сергій Теплицький у розмові зі мною підтвердив лише той факт, що «Хімпром» останні десять місяців не працював, що нині на підприємстві починається випуск продукції і що... поняття не має, яке майбутнє цього велета хімічної індустрії: ми навіть не знаємо, хто може стати інвестором.

У жовтні минулого року профспілка цього підприємства надіслала до Харківської облдержадміністрації листа з

вимогою вжити заходів щодо поновлення роботи заводу. Інакше — акція протесту. Голова держадміністрації Арсен Аваков дав доручення своїм заступникам розібратися в ситуації і пообіцяв обговорити проблему «Хімпрому» в Мінпромполітики. Зазначалося, що на модернізацію потрібно близько 120 мільйонів гривень, яких, звісно, немає.

Однак невдовзі — як тільки робітники «Хімпрому» заявили про намір перекрити залізничну колію Харків—Сімферополь, якщо уряд не погасить борги цього держпідприємства у зарплаті і за газ у сумі близько 200 мільйонів гривень, — пролунала заява, що «Хімпром» буде виставлено на продаж, і що потенційного інвестора вже знайшли.

Приватизація, як показує світовий досвід, не така вже й погана справа. Приватні підприємства, як правило, працюють ефективніше, випускають більш затребувану продукцію. Однак наш досвід переконує в іншому: вели-

чезні заводи, народне надбання, новоспечені вітчизняні буржуа отримують за дарма нерідко не для того, щоб вони запрацювали, а для того, щоб їх остаточно поховати в угоду іноземним конкурентам. Прикладів тільки в Харківській області можна нарахувати десятки.

Не дуже давно харківська влада потрьсала повітря: більш як вісімдесят кримінальних справ порушено проти керівників підприємств області, що мають хронічні борги у зарплаті! З тієї самої причини звільнено дев'ятнадцять директорів. Тим часом заборгованість підприємств регіону досягла майже п'ятдесяти мільйонів гривень! Колегія облдержадміністрації вирішила посилити контроль за директорами, які допускають борги у заробітній платі, з боку виконавчої влади, податкової адміністрації, прокуратури, інспекції за праці.

Запитаєте, який результат? Борги ростуть. Отже, комусь це потрібно.

Микола КОСИЙ.

■ ГРОШІ

Минуле цікавить менше, ніж майбутнє

Перед початком свого публічного звіту про виконання держбюджету у 2006 році заступник міністра фінансів Анатолій Мярковський зауважив, що цей період уже мало кого турбує, бо думають про сьогоднішній і завтрашній день. Важко не погодитися.

Однак видавалося, що Анатолію Мярковському було приємно звітувати не загалом за 2006 рік, а за його другу половину, відколи за справу взявся уряд, очолюваний Віктором Януковичем. Саме відтоді, за словами доповідача, завдяки дієвим заходам з відновлення макроекономічної стабільності та зростання темпів економічного розвитку вдалося забезпечити повне виконання і перевиконання бюджетних показників. Планові показники загального фонду держбюджету виконав 21 регіон країни, лідером стала Луганська область. Доходи загального фонду перевищено на 4,1 мільярда гривень (4,2 відсотка). Знову ж таки виконанню плану сприяло покращення надходжень податків та платежів у період з серпня по грудень. Зрив окремих планових показників (з рентних платежів за видобування нафти, природного газу та газового конденсату, з надходжень частини прибутку підприємств тощо) — результат недосконалого порядку обчислення, який діяв у першій половині року. За звітом міністерства, важливіше інше: якщо у січні-липні спостерігалось відставання від планового показника надходжень податку з прибутку підприємств на 15 відсотків, то в другій половині року мали надпланові надходження. Але хіба це не природно? Мабуть, головне все-таки у тому, що належне ресурсне забезпечення бюджету, всупереч побоюванням на початку року, дало змогу розв'язати проблеми, пов'язані з підвищенням ціни на природний газ. Інакше кажучи, на всі сто профінансувати видатки із загального фонду на оплату комунальних послуг та енергоносіїв у бюджетних установах, уповні (за винятком обслуговування державного боргу та зменшення бюджетних трансфертів) виділити асигнування на всі захищені статті видаткової частини держбюджету.

Крім того, за словами Анатолія Мярковського, капітальні видатки, спрямовані на відновлення економічного зростання, збільшено проти 2005 року майже в півтора разу, видатки на підтримку сільського господарства — в 1,4 разу, дорожнього господарства — майже удвічі.

Видатки держбюджету на оплату праці працівників бюджетних установ зросли на 27 відсотків проти попереднього року. Трансферти до місцевих бюджетів збільшилися в півтора разу. Дефіцит держбюджету витримано на безпечному рівні — 0,7 відсотка від ВВП, що значно нижче від попередніх двох років. У вересні Міністерство фінансів розпочало роботу із залучення до державного бюджету коштів на внутрішньому та зовнішньому ринках капіталів. Середньозважена дохідність запозичень 2006 року становила 5,74 відсотка, тоді як рік раніше — 6,06. На переконання міністерства, збереглася позитивна тенденція скорочення показника державного боргу у ВВП. Щоправда, власне державний борг, вважають експерти, зріс на 3,1 відсотка якраз через вищезазначену активність уряду. Нагадаю, у листопаді-грудні уряд здійснив чотири позики в доларах США, японських ієнах та швейцарських франках на суму 2,92 мільярда доларів США, тим самим спричинивши зростання зовнішнього боргу за цей період на 15,6 відсотка (За підсумками року — на 8,5. — Авт.)

Міністерство фінансів висловило впевненість, що успішне завершення 2006 року стане запорукою соціально-економічного благополуччя у нинішньому році. Передумови для цього більш ніж переконливі, про що свідчать істотний профіцит держбюджету і позитивне сальдо платіжного балансу в січні. Але курчат по осені рахують.

Сергій ВЛАД.

«У провадженні господарського суду Автономної Республіки Крим знаходиться адміністративна справа № 2-6/14203-2006А за позовом Ізобильненської сільської ради до Верховної Ради України та Верховної Ради АР Крим про визнання нечинними: рішення Верховної Ради Автономної Республіки Крим від 22.06.2005 року за № 1348-4/05 «Про включення у межі міста Алушта земельних ділянок колгоспу — заводу «Алушта» та постанови Верховної Ради України від 06.07.2005 р. за № 2754-IV «Про зміну меж міста Алушта Автономної Республіки Крим». Розгляд справи відбудеться 20.03.2007 року о 14 год. 10 хв. за адресою: АР Крим, м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18, к. 320».

■ ФОТОФАКТ

Проти луганського студента Сергія Мельничука, котрий виборів у суді право навчатися українською мовою, порушено кримінальну справу за сфабрикованим звинуваченням у хуліганстві. У цьому зв'язку відбулося пікетування Верховної Ради України, організоване з ініціативи УРП, Спілки офіцерів України, товариства «Просвіта».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

У Харцизьку (Донецька область) у траншеї для відведення води з території будмайданчика виявлено мішок з радіоактивними речовинами. Працівники МНС спільно з представниками спецкомбінату «Радон» відправили його на утилізацію, повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.

У площині пріоритетів судової реформи

Наявною системою судової влади не задоволені не лише пересічні громадяни, а й самі судді та представники інших гілок влади. У Верховній Раді України зареєстровано декілька законопроектів, які, на думку їхніх авторів, мають полішити стан відправлення правосуддя. Проте неабиякий вплив на формування незалежного, професійного і справедливого суду має матеріально-фінансове забезпечення діяльності судових органів. Про це сьогодні наша розмова з головою Державної судової адміністрації України Іваном БАЛАКЛИЦЬКИМ.

— Іване Іллічу, багато журналістів та експертів зазначали, що розмова на нещодавній колегії ДСА України була принципова та відверта, а критичну тональність їй задали саме ви. Чи на часі ця критичність?

— Реальний стан справ потребує відвертості та принциповості. Закон «Про судоустрій України» покладає забезпечення функціонування судів загальної юрисдикції на судову адміністрацію і вимагає створення реальних умов для справедливого, прозорого та неупередженого судочинства, і передусім — через забезпечення належного фінансування судової влади.

— То яка динаміка змін фінансового стану судової гілки влади?

— Державною судовою адміністрацією спільно з Верховним Судом, Радою суддів України здійснено заходи, що сприяли збільшенню фінансування судової системи України. За роки функціону-

вання адміністрації видатки державного бюджету на потреби судових установ збільшилися з 344,8 млн. грн. до 1376,6 млн. грн. Важливим моментом у 2006 році стала зміна системи нарахування заробітної плати суддям. Однак проблемою є неповне фінансування видатків, запланованих на утримання судів. Недофінансування на 1 січня 2007 року становить 87,4 млн. грн. Особливе занепокоєння викликає

продовження робіт на розпочатих об'єктах.

— Як вирішується решта проблем, що дісталися спадок?

— У грудні 2006 року здійснено закупівлю 607 виділених серверів для створення (модернізації) локальних комп'ютерних мереж у місцевих загальних судах та 125 персональних комп'ютерів. Підготовлено пропозиції з ініціювання спільного із Світовим банком проекту «Підтримка судової реформи», згідно з яким за рахунок коштів позики банку здійснюватиметься закупівля обладнання для судів. З ініціативи ДСА прийнято закон, яким до 1 січня 2008 року повне фіксування судового засідання за допомогою звукозаписувального технічного засобу здійснюється судом тільки на вимогу особи, яка бере участь у справі, або з ініціативи суду. Це надає нам можливості протягом 2006—2007 ро-

всі суди належним програмним та комп'ютерним забезпеченням для надання кожному суду можливості надавати копії судових рішень у електронному вигляді потребує фінансування в розмірі близько 30 млн. грн. Проте, на жаль, бюджетом заплановано лише 9,5 млн. грн. Тому і виникає проблема ведення цього реєстру.

— Іване Іллічу, на завершення розмови хотілося б почути вашу думку про головні пріоритети судово-правової реформи в державі, якими також переймається судова адміністрація.

— Вважаю, сьогодні порушується принцип поділу влади, закріплений у Конституції. Суди однозначно залежні від виконавчої влади в питаннях фінансового, матеріально-технічного і соціального характеру. Підтвердження цього — ДСА, яка є центральним органом виконавчої вла-

ди, а не державним органом із спеціальним статусом. Доцільно було б на законодавчому рівні закріпити процедуру розробки пропозицій до проекту закону про державний бюджет України (бюджетний запит) на основі затверджених Радою суддів Ук-

раїни єдиних норм фінансового забезпечення судів загальної юрисдикції. Бюджетний запит, поданий ДСА, необхідно включати, на моє переконання, до проекту закону про державний бюджет України. А самі джерела фінансування видатків для здійснення правосуддя потребують законодавчого закріплення. Сплата відповідних коштів за звернення до суду (судовий збір) повинна замінити державне мито і цілком спрямовуватися на забезпечення потреб судового процесу. Слід визначити кількість працівників судової міліції, яку необхідно залучити для охорони приміщень судів та охорони громадського порядку під час здійснення правосуддя з наступним їх підпорядкуванням Державній судовій адміністрації України, а функції зі здійснення особливих заходів державного захисту суддів та членів їхніх сімей залишити за органами Міністерства внутрішніх справ.

Розмову вів Михайло НОВИК.

фінансування програми придбання житла суддям.

— Чи змінилося щось у забезпеченні судових органів службовими приміщеннями?

— Результати проведення нами моніторингу приміщень судів засвідчили, що станом на 1 січня 2006 року із 766 судів загальної юрисдикції (крім військових) лише 63 суди (8 відсотків) розташовано в приміщеннях, що цілком відповідають вимогам здійснення судочинства.

Адміністрацією розроблено Державну програму забезпечення судів належними приміщеннями на 2006—2010 роки. Для її реалізації необхідно близько 2 млрд. гривень! Згідно з цим планом обсяг бюджетних асигнувань у 2007 році мав би бути 464,4 млн. грн. Однак держбюджетом 2007 року передбачено лише 30 млн. грн. Такий рівень фінансування не тільки не дасть змоги ДСА розпочинати спорудження нових будинків судів (за цією програмою необхідно звести 151 будівлю), а й фінансувати

ків забезпечити повне фіксування процесу: закупити нові комплекси звукозапису для заміни застарілих, принтерів та комп'ютерів для забезпечення можливості ознайомлення сторін процесу з результатами звукозапису, прослуховування судового засідання в кімнатах для нарад. ДСА протягом 2004—2005 років здійснено закупівлю понад 2,5 тис. комплексів систем фіксування судового засідання, що цілком забезпечує в них потребу апеляційних загальних судів, та на 93 відсотки місцевих.

— На колегії немало критичних стріл було спрямовано на проблему подальшої роботи з судовими рішеннями у Єдиному державному реєстрі...

— Ведення Єдиного державного реєстру судових рішень здійснюється державним підприємством «Судовий інформаційний центр» шляхом внесення на офіційному веб-порталі ДСА України копій судових рішень, що надсилаються судами загальної юрисдикції. Необхідність у найближчий термін забезпечити

Тацит: «Яка користь у даремних законах там, де немає моралі?»

■ ТРИВОЖНИЙ ДЗВІНОК

В Україні, за даними Міжнародного альянсу, в листопаді 2006 року було офіційно зареєстровано 15 805 дітей з ВІЛ-позитивним діагнозом. На жаль, ставлення до хворих здебільшого відверто негативне. За дослідженнями Київського міжнародного інституту соціології з тезою «хворі на СНІД повинні бути ізольовані від суспільства» погоджуються 36 відсотків населення, а проти — третина...

П'ятнадцятирічна Марічка (ім'я з етичних міркувань змінено) постраждала саме через таке нерозуміння. Місяць тому дівчинка померла. Я зустрілася з нею в лікарні за кілька днів до смерті.

— Коли ти дізналася про діагноз?

— У 13 років. У мене майже шість місяців була підвищена температура і я з мамою пішла здавати кров на аналіз. Коли нам сказали, що знайшли вірус, у всієї родини був шок.

— А хто в сім'ї хворий на ВІЛ?

— Мої батьки та братик здорові.

— Марічко, за яких обставин ти стала носієм ВІЛ?

— Я не хотіла б про це згадувати.

(Вже після смерті я дізналася, що дівчинку було згвалтовано. — Авт.)

— Ти відчуваш нерозуміння з боку родини?

— Ні, навпаки, тільки підтримку.

— А в школі, серед однолітків?

— Раніше відчувала. Тепер ні.

— Що означає «раніше»?

— Після того, як про моє захворювання дізналася через лікарів шкільна медсестра, в мене почалися проблеми. Однокласники враз перестали спілкуватися, вчителі відсадили на останню парту, а в шкільну їдальню просто не дозволяли заходити. Так тривало п'ять місяців. Потім до школи викликали моїх батьків і директор сказав їм, щоб шукали інший заклад. Батьки, звичайно, відмовилися. Тоді керівник пообіцяв, що відрахує мене за неуспішність та погану поведінку. Хоча вчилася я добре.

— Наскільки я знаю, за такі дії законодавством України передбачена відповідальність. Ви шукали юридичної підтримки?

— Звісно. Але нам сказали: якщо не хочете ще більших проблем, мовчіть. Після такого

«душевного» ставлення ми переїхали в інше місто. (Пауза). Я не розумію, чому люди не можуть усвідомити, що ВІЛ не передається через дружбу?!

— У новій школі подібних ситуацій не виникає?

— Про мою хворобу тут ніхто не знає.

— Яку допомогу ти отримуєш в місцевій лікарні?

— Я нікуди зі своєю бідою не ходила. Боюсь язикастих медпрацівників. Моя родина взагалі не довіряє лікарям, тому лікуємося самотужки.

— Марічко, ти зверталася до відповідних служб підтримки ВІЛ-хворих?

— Ні. Вони мені вже нічим не допоможуть.

— Чому так думаєш?

— Тому, що вже занадто пізно... Взагалі ці організації дуже потрібні. Я знаю багатьох, кому вони допомогли. В таких центрах надають психологічну та юридичну підтримку, а також забезпечують необхідними ліками (дівчинка мала на увазі комплекс препаратів антиретровірусної терапії, яка гальмує поширення вірусу в крові).

— У тебе є друзі серед інфікованих?

— Були.

— Про що ти мрієш?

— Найбільше хочу, щоб суспільство, бодай його переважна частина, нарешті з розумінням ставилося до ВІЛ-позитивних... (Після паузи, зі сльозами на очах). Будь ласка, люди, не робіть наше життя нестерпнішим, ніж воно є... Змилюйтеся над невеликовно хворими.

За словами матері, немілосердні директор і медсестра, що порушила клятву Гіпократата, до сі працюють у школі, навчають дітей... А родина живе без «сонечка»...

Пригадую Тацита: «Яка користь у даремних законах там, де немає моралі?» Про нас сказано...

За словами Олени Сакович, керівника проєктів з питань профілактики ВІЛ серед молоді при ЮНІСЕФ в Україні, майже щодня фіксуються порушення прав інфікованих дітей.

— Добре, що сьогодні є центри юридичної допомоги, які опікуються такими проблемами, оскільки раніше ситуація була набагато гірша, — констатує пані Олена.

Юлія МИХАЙЛЮК, студентка I курсу факультету журналістики Міжнародного університету. Київ.

■ УЧИТЕЛЬ ПРО НАБОЛІЛЕ: РЕЗОНАНС

Потрібні чіткі критерії атестації

Від ведучого. На статтю вчителя-методиста Вікторії Миловидової «Доля атестації вирішується залежно від приналежності до «групи» («Голос України» за 16.02.07 р.) надійшли перші відгуки. Тема ставлення до «любимчиків» та ізгоїв під час атестації педкадрів зачепила, як кажуть, за живе. Публікуємо листа нашої читачки і чекаємо ваших свіжих думок і пропозицій.

Цілком підтримую пропозиції Вікторії Миловидової щодо атестації вчителів. На мою думку, потрібно виробити чіткі її критерії. Справді, серед учителів є чимало новаторів, які через пресу діляться своїми педагогічними надбаннями, їхні учні — постійні учасники районних і обласних олімпіад. Вони завжди в пошуку. Атестацію в сільських школах проводять, на жаль, за різними критеріями. Скажімо, у Драбівському районі для того, щоб викладати інші дисципліни у старших класах, треба пройти чергову атестацію, а у сусідньому Чорнобівському вчителі працюють з урахуванням попередньої.

Дуже часто в сільських ЗОШ педагогічну майстерність учитель удосконалює під час саме атестації. Він бере активну участь у роботі методоб'єднань, активізує позакласну і виховну роботу тощо.

Та є педагоги з 1-ю категорією, які не лише не мають друкованих праць, а й методичної літератури, конспекти в них з друкованою основою.

Отже, атестаційній комісії для кожної категорії потрібно виробити критерії незалежно від симпатій директора до тієї чи іншої групи.

Ірина ЧЕРНОВА.

Драбів Черкаської області.

■ ДЖЕРЕЛО ЗНАНЬ

Бібліотека — ключова ланка інформаційного забезпечення

У Дніпропетровському національному університеті відбулася Всеукраїнська нарада директорів бібліотек ВНЗ III—IV рівнів акредитації, в якій взяли участь близько 300 керівників книгозбірень країни.

Система налічує 362 бібліотеки, з них 232 — у державній і комунальній власності. На сьогодні більшість комп'ютеризовані та мають комп'ютерні мережі. Щорічно зростає фонд електронних підручників (на 2006 рік — понад 145 тисяч примірників). Протягом двох років книжні фонди ВНЗ поповнилися за рахунок державного бюджету. Завдяки цьому вища школа отримала 149 підручників і посібників накладом 900 тисяч примірників на 18 мільйонів гривень. З природничо-математичного та інженерно-технічного напрямів видано 84 навчальні книги.

Міністр освіти і науки Станіслав Ніколаєнко зазначив, що університетські бібліотеки повинні перетворитися на сучасні потужні інформаційні центри, які мають стати активним учасником освітнього процесу. Введення кредитно-модульної системи навчання передбачає 50 відсотків навчального часу для самостійної роботи студентів.

Міністр поставив стратегічні завдання: комп'ютеризація бібліотек, створення локальних мереж, підключення до Інтернету, входження до загальноуніверситетської ме-

режі; формування електронних каталогів друкованих видань, дисертацій, статей, публікацій, що зберігаються у фонді бібліотеки; створення сайтів бібліотек; розробка та впровадження програм з основ інформаційних знань.

Торік розроблено та затверджено Державну програму «Інформаційні та комунікаційні технології в освіті і науці» на 2006—2010 роки. З її допомогою Міністерство освіти і науки вирішуватиме питання інформатизації освітньої галузі.

На знімку: у бібліотеці Бердянської школи-інтернату не так просторо, як у вузівській.

Фото Івана ІЛЛЯША.

Освітня галузь отримає понад 38 мільярдів гривень

З нових проєктів, які фінансуватимуть з державного бюджету нинішнього року, — створення в Ялті загальноосвітнього навчального закладу нового типу «Школа майбутнього». На його реалізацію передбачено 10 мільйонів гривень.

У 2007-му розпочався експеримент щодо фінансування з місцевих бюджетів професійно-технічних навчальних закладів (ПТНЗ) Львівської, Харківської областей та Києва.

Також уперше надаватиметься одноразова адресна грошова допомога випускникам ВНЗ, які здобули освіту за напрямками і спеціальностями педагогічного профілю та уклали угоду про роботу в ЗОШ та ПТНЗ.

Окрім цього, місцевим бюджетам передбачена субвенція на інформатизацію та комп'ютеризацію загальноосвітніх закладів районів в обсязі 161,6 мільйона гривень.

Річні виплати педагогічним, науково-педагогічним та іншим категоріям працівників навчальних закладів становитимуть 659,1 мільйона гривень.

Де тут наша ненька-Україна?

Фото Сергія КАСІМОВА (Первомайськ).

■ ТЕМНИЙ КУТ

Елітна гімназія засвітилась кіноскандалом із «зірками»

У першій міській гімназії, найпрестижнішому шкільному навчальному закладі області, спалахнуло кіноскандал. П'ятеро «просунутих» десятикласників спробували себе у ролі епатажних режисерів та акторів і на камеру мобільного телефону відзняли фільм непристойного змісту.

Тринадцятихвилинний «шедевр» його автори і виконавці поширили містом й розмістили в Інтернеті. Про «милі» забави діток поважні батьки, можливо, не дізналися б, якби одна із допитливих матусь не впізнала на «картинках» своє чадо і не віднесла відеоролик на місцеву студію телебачення. Ось тоді й заметушився освітній істеблшмент, зацікавилися «кінотворцями» правоохоронні органи.

За словами начальника управління освіти міськвиконкому Анатолія Депутата, сувора догана — це мінімум, що отримають директор та заступник з виховної роботи. Організаторів і виконавців ролей аморального відеоролика, певне, поставлять на облік у службі у справах неповнолітніх. До виключення з гімназії «талановитих дітей» справа не дійде, запевнили в елітному закладі.

Коментар підліткового психолога Світлани Завгородньої:

— Антисоціальні вчинки 16-річних юнаків, — плоди впливу низькопробного західного кінематографа, котрий заповонив кінотеатри і телебачення. Аморальні «художества» — це наслідки виховання й Інтернетом. Бездуховні, сповнені насильства фільми, котрі демонструють вітчизняні студії ТБ, викликають у підлітків, позбавлених нормального батьківського виховання, бажання наслідувати, попросту «мавпувати» побачене і почуте.

Інцидент у гімназії — це не шось випадкове, поодиноке. Це сигнал морального неблагополуччя суспільства, про яке державні мужи вважають за краще мовчати. Хоча б скільки звертали до них громадяни із закликами приборати з телекрана аморальний непотріб — вони залишаються бездіяльними.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.
Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

«Ці хлопці досі б’ються за Україну...»

А коли, врешті, Українська держава вклониться тим, хто загинув за її незалежність і честь у 1918—1923 роках?

«Ви страждаєте за те, що я мав щире і правдиве серце, щиро поважав свій край і нарід і з одвертою душою пішов боронити його... Я і вму оборонцем тої святої ідеї, за яку я голову кладу в могилу... Історія колись скаже, хто я був і де дівся...» (з листа отамана Наддніпрянського повстанського загону Івана Савченка-Нагірного перед розстрілом, 1923 р.).

«Ми знали, за що вмираємо»

Переді мною нова книжка відомого письменника-дослідника національно-визвольних змагань початку ХХ століття Романа Ковалю. На чорному полі обкладинки назва — «Коли кулі співали». Зверху знімок вереміївського отамана Савченка-Нагірного з козаками-побратими. Вісім молодих облич, сповнених рішучості і власної гідності. Це лютий 1923 року — за десять місяців до загибелі повстанців.

З перших рядків «Біографій отаманів Холодного Яру і Чорного лісу» — такий підзаголовок має книжка — автор розкриває найпекучіші сторінки української історії. Тієї історії, що її «без брому читати неможливо».

У передмові письменник Василь Шкляр написав: «Ось уже понад десятиріччя Роман Коваль із винятковою наполегливістю оголює перед нами правду про українсько-російську війну 1917—1920 років. Коли наші діячі-політики не вкладають у слова «отаман» та «отаманія» майже негативний зміст, то він повертає їм первісне значення і підносить на рівень найвищого духовного ідеалу».

Ті, хто залишився після себе знищувани ворогами, але незнищену легенду, знову озиваються зі сторінок Ковалеві книжки. Автор бачить їх містичним зором. Онде красується на рудому коні отаман Трохим Голий. В од-

ній руці «Маузер», у другій — козацька шабля зі срібним руків’ям. А он походить могутньої статури отаман Архип Бондаренко. Від його гострого погляду тремтіли не лише вороги, а й свої. А ось чуємо, як отаман Василь Чучупак каже: «Кому тісно в Холодному Яру, той може знайти собі місце за валом». А он сипле шрапнеллю Максим Терещенко, командир гарматної батареї Степової дивізії. Й зриваються з місця тачанки Чорного Ворона (Скляра) і летять мостом над Тясмином...

Один за одним постають зі сторінок книжки польові командири Гайдамачини ХХ століття. «Страшні і святі», величні у своїй готовності вмерти за Україну. Вперше у вітчизняній історіографії Роман Коваль вивів на авансцену сьогодення наших воїнів-нищих, нескорених, молодих прадідів — тих, хто за першої кривди хапався за «кольт» чи за шаблю. «Смерті ми не боялися, — писав у спогадах подільський отаман Яків Орел-Гальчевський, — бо завсіди вона стояла перед нами. Свою смерть кожний із нас уявляв, як легкий перехід у інший, незнаний світ, де буде вічний спокій, на який ми заслужили своїм бурхливим життям. Перехід повинен бути легким, бо ми знали, за що вмираємо...»

«Немає нічого святішого»

У книжці «Коли кулі співали», крім 34 біографій отаманів, є великий масив іншої документалістики. Це й списки (неповні) вишого військового керівництва Холодного Яру у 1917—1922 роках, членів дружин Українського вільного козацтва окремих волостей та сіл Черкаського повіту за 1917 рік, козаків і старшин полку гайдамаків Холодного Яру, Чорноліського полку Пилипа Хмари, загону отамана Мефо-

дія Голика-Залізняка, відозви та листівки холодноярських повстанців та їх ідейних противників.

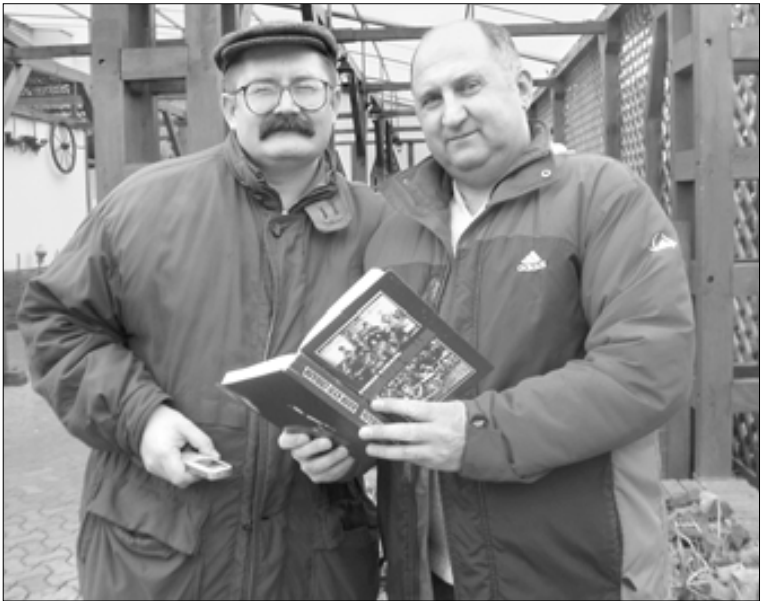
Багато хто з читачів вибухового твору знайде тут прізвища своїх близьких чи далеких родичів. Для багатьох це буде відкриттям. Можливо, прозрінням після років родинного мовчання.

Щемом у серці відгукнуться «Біографії» в тих, хто з сімейних розповідей знав і беріг пам’ять про повстанців. Гіркий жаль огорне душу від того, що досі, на шістнадцятому році незалежності України, не реабілітовані її вірні сини, безстрашні лицарі-оборонці. Пішла торік у небуття колишня вчителька Лідія Чучупак-Завалішина, дочка начальника штабу полку гайдамаків Холодного Яру Петра Чучупака. До останнього дня свого довгого життя вона чекала, що держава визнає її батька, рідного дядька-отамана Василя Чучупака, героями...

Дочка іншого отамана, Якова Мамає-Щириці, Ніна Щириця, одержавши від нашого правосуддя відмову в поверненні чесного імені свого батька, написала Р. Ковалеві: «Мені безмірно гірко, що батька розстріляли за вільну Україну, а у вірній Україні його не реабілітують. Чому влада так ставиться до людей, які віддали життя за свободу нашої Батьківщини? Переконала: немає нічого святішого, ніж захисники своєї землі».

Киянин Олекса Янушевський, схвилюваний книжками Р. Ковалю, сказав так: «Отаман Орел віддав Україні все, що мав, пожертвував усім, чим міг, — родиною, життям. Що ще йому треба було віддати, щоб отримати вдячність Батьківщини?!».

Схожі слова також лунали на презентації книжки «Коли кулі співали» в обласному краєзнавчому музеї. Відповідати на жалючі запитання було нікому — жоден із високопосадовців черкаської влади не знайшов часу прийти сюди. Не було й людей з «компе-

тентних органів», у чиїх схронах досі зберігаються «кримінальні» справи борців за Українську Народну Республіку. Цей масштабний масив документів недоступний не лише науковцям, котрі вивчають найтрагічніші сторінки історії України, а й нащадкам героїв. Роман Коваль наводить відповідь одного з прокурорів Черкаської області С. Шведуну на звернення киянина Володимира Савченка. Той хотів ознайомитися зі справою діда, отамана Савченка-Нагірного, загиблого у катівнях ЧК. На підставі ще радянського закону онукові відмовляють в ознайомленні зі справою № 14395 Савченка Івана Григоровича, а також в його реабілітації. Не сколихнув «страхів неіснуючої імперії» й передсмертний лист молодого отамана. Цей лист у родині Савченків передається з покоління в покоління. «Я знаю, — писав перед розстрілом Савченко-Нагірний, — що ця звістка ляже важким каменем на Ваші серця і поране їх, особливо серце рідної матері, яке давно вже пошматоване і так багато лиха зазнало... Я прошу пробачити мені...

Смертна кара мені не страшна, але мені страшно і соромно, що над моєю могилою буде висіти табличка: «Бандит і ворог робітників і селян...»

Замість епілогу

Хто ж зніме тавро бандитів зі святих імен звиятців? Які книжки ще треба написати Романові Ковалеві, які ще зібрати свідчення, щоб Україна-держава визнала своїх синів героями?

«Усі ці хлопці досі в поході, — стверджує Коваль. — Досі б’ються за Україну. Вони не боялися вмерти за Батьківщину, навпаки, вважали за честь загинути на полі битви...»

Коли ж прокинуться Честь і Совість у наших можновладців? У науковців, вивчення історії для яких є хлібом?

Лідія ТИТАРЕНКО.

На знімку: Роман Коваль (ліворуч) з черкаським меценатом, котрий допоміг видати не одну книжку письменника-дослідника, Володимиром Сапою.

Фото з архіву автора.

Гучна справа Френсіса Пауерса

1 травня 1960 року біля села Поварня Свердловської області приземлилася людина в скафандрі. Два місцеві колгоспники, які вже встигли хильнутися з нагоди Дня трудящих, одразу налили «космонавту» самогонки. Та з’ясувалося, що він не знає, що таке... самогон. Пильні колгоспники потягли «космонавта» в сільраду. Ним виявився американський льотчик-розвідник Френсіс Гері Пауерс.

Люди думали, що це салют

Юрій Вікторович КИСЛИЦІН (перший заступник голови Комітету Міжнародного українського союзу учасників війни) те 1 травня пам’ятає добре.

— Я тоді служив у невеличкому містечку під Свердловськом. Був командиром стартової батареї зенітно-ракетного комплексу. Напередодні частини офіцерів поїхали додому. На чергуванні залишилися командир дивізіону, замполіт, а з комбатів — я. 1 травня о 9.30 за місцевим часом пролунав сигнал тривоги: в районі Аральського моря — літак-шпигун. Це — приблизно 400 км від нас. Коли він підійшов ближче, ми вийшли в ефір і за 120 кілометрів почали його супроводжувати. Відмітка була велика. Він повільно, впевнено

йшов з півдня на північ, просто на Свердловськ. З об’єданого командного пункту підтвердили: літак — порушник, при вході в зону знищити бойовими. Поставили ракети на старт. Настрій, розуміло, зіпсувався. Мирний час, 1 травня... Командир дивізіону, покійний Лев Павлович Губкін, пам’ятаю, примовляв: «Усе запишуй. Потім не відкрутишся, що наказали знищити. Посадять».

Але раптом ціль різко пішла вниз. Ми зрозуміли, що літак збит. Засікли точку падіння. Дали «відбій». Минуло хвилин 10 — і знову оголошують тривогу. Йде пара літаків, але в інший бік. Не можемо зрозуміти, в чому річ. І знову «відбій» — літаки свої. І все. Мовчок. О третій годині приїхали офіцери з управління бригади і розповіли, що збито американський літак. Льотчика захопили в полон. А ще, не розібравшись, збили і свого.

— Як могло таке статися? — У військах ППО є така команда «килим». Це означає, що всі літаючі апарати, які є в зоні дії зенітно-ракетних комплексів, повинні сісти на найближчі аеродроми. А що вийшло: спочатку в повітря підняли Су-9. Льотчику наказали йти на таран, але той в останню хвилину повідомив, що не бачить цілі. Але керівництво авіації вирішило присвоїти честь знищення літака собі. У

великих начальників також іноді дах іде. Навіщо треба було підіймати в повітря МіГ-19, в яких межа 17 кілометрів (а У-2 йшов на висоті 21), незрозуміло. На двох МіГах йшли Борис Айвазян і Сергій Сафронов. Це відбувалося вже після команди «килим». Командувач запитує: чи є свої цілі в повітрі? А начальник авіації Уральської армії ППО генерал Вовк відповідає: «Наших літаків нема». Мені розповідали офіцери з командного пункту, що коли надійшов наказ збивати, начальник ЗРВ устав з робочого місця і відмовився виконувати команду. Мовляв, це — наші. Його відсторонили і дали команду знищити напроям. А наказ є наказ. І трьома ракетами... Але Айвазян — молодець. Він різко спікірував і пішов на малі висоти, а Сафронов не встиг. Він катапультивався, але приземлився вже мертвий на околиці Дегтярська. Це бачили багато людей, в тому числі й родичі моєї дружини. Там є лісочок. А день був святковий, люди вийшли на майівки.

— За загибель Сафронова хтось відповідав, чи були тільки нагороди?

— Я вважаю, що загибель Сафронова цілком на совісті генерала Вовка і тих старших авіаційних начальників з Центрального командного пункту в Москві, яким були потрібні лаври героїв. Вовк потім пішов на підвищення, став генерал-

лейтенантом. А за операцію нагородили орденами Червоного Прапора Воронова, Шелудька і Сафронова. Про те, що Сафронова — посмертно, сказано не було. А офіцером наведення у Воронова був мій товариш, житомирянин Едік Фельдблом. Він отримав медаль. Айвазяна не нагородили. Він важко переживав загибель Сафронова. Виходить, командир залишився живий, а підлеглий загинув. Пізніше він став другим батьком для сина Сафронова.

— Пауерс писав, що його місія провалилася, бо в США не здогадувалися про існування в СРСР ракет, які сягають 22 кілометрів.

— Може, й не здогадувалися. Такі зенітно-ракетні комплекси поставили на чергування тільки 1959 року. Верхньою межею зони враження наших перших комплексів було 27 км... Навіть місцеве населення не знало, що поруч розміщено ЗРК. У день, коли збили Пауерса, було дуже сонячно. На небі — жодної хмаринки. І раптом все небо всіяли спалахи. Народ подумав, що це салют на честь 1 травня.

— А чому Пауерс зміг долетіти аж до Свердловська, адже засікли його ще до того, як він перетнув кордон?

— Він летів над пустелею. Там наших ППО не було. Перші комплекси ставили навколо

адміністративних і промислових центрів. Авіації, яка б могла його дістати, як я вже казав, також не було.

— Я чула версію, що ракетники чекали наказу з Москви. За однією версією, Хрущову доповіли одразу о 5.30 ранку, а він зволікав з рішенням. За другою — вже коли розпочався парад...

— Я не вірю, що Хрущова розбудили так рано. Швидше за все, йому доповіли, коли літак підходив до Свердловська: мовляв, є можливість знищити. Думаю, Хрущов на той момент був уже на Мавзолеї. Пізніше Хрущов сказав, що літак збили аж під Свердловськом зумисне, щоб американці не могли відкрутитися, що У-2 заблукав і перетнув кордон випадково.

— Не так давно мені довелось читати спогади льотчика Ігоря Ментюкова, який наполягає, що саме він збив Пауерса, а не ракетники.

— Я читав його спогади ще 1996 року в «Уральском рабочем». Але ще живі свідки тих подій. Ми тоді написали своє спростування в газету. Перед нами вибачилися. Звичайно, кожному хочеться піднятися на п’єдестал. Це камінь, об який не одна людина спіткнулася. Але, хоч багато було засекречено, ми знали всі подробиці операції. Говорили про це, звісно, пошепки, в курілці. Гордість була і полегшення, що вдалося уник-

Алергія на... правду

85 тисяч первинних медичних документів — досліджень на захворювання алергією — спалили за вказівкою «згори» у Вінницькій області, бо вони «псували» загальну статистику. Було це 1981 року, багаття «інквізиції» горіли в кожному районі... Але в Україні й досі немає достовірних даних про хворих на алергію, стверджує головний спеціаліст Мінохорони здоров'я з алергології, доктор медичних наук професор Вінницького медуніверситету імені Пирогова Борис ПУХЛИК.

У згаданому 1981-му у вогні згоріли результати дворічних досліджень групи науковців і студентів Вінницького медінституту імені Пирогова. А ініціатора цієї справи, тоді кандидата медичних наук, Бориса Пухлика «потягли» в КДБ. Крім наукової роботи, Борис Михайлович на той час виконував практичні доручення Всесоюзної лабораторії алергології Мінохорони здоров'я СРСР. У ролі позаштатного співробітника названої лабораторії разом з іншими медиками часто виїжджав на обстеження хворих в різні точки держави. Побував у Сибіру, Хакасії, на Кавказі... «Ми бачили, що реальний стан захворювань на алергію аж ніяк не такий, як його подавала статистика, — каже пан Пухлик. — За нашими даними, на таку недугу хворіло не менш як 25 відсотків населення тодішнього Союзу. Тим часом офіційно повідомляли тільки про 0,8 відсотка від загальної кількості жителів.»

Саме цей факт, каже співрозмовник, підштовхнув його до ретельного вивчення ситуації на прикладі рідної Вінницької області. Отримані результати приголомшили тодішніх чиновників. З'ясувалося, що у благополучному за екологічними показниками регіоні на алергію хворіє 6,3 відсотка населення. Ось тоді й надійшла вказівка негайно знищити всі первинні документи, що підтверджували цей показник. Зберігали їх у районних лікарнях (науковці за допомоги студентів охопили дослідженнями всі райони області). Тому багаття горіли повсюди. Так само повсюди медики перемовлялися про «інквізицію».

Борис Пухлик тим часом давав пояснення в одному з кабінетів обласного відділення КДБ. Каже, обійшовся легким переляком. Бо розмова відбувалася після того, коли документи спалили.

Через 10 років, у 1991-му, коли наша держава здобула незалежність, науковець Пухлик ще раз повторив аналогічне дослідження. «Ми зібрали тоді таку базу даних з алергії, — каже він, — якої не було в жодній країні Європи. Класифікували її не лише за віковими категоріями. Простежили зайнятість хворих на тому чи іншому виробництві, навіть стат'я брали до уваги... Отримані дані вражали тим, що частота захворювань на алергію на Вінниччині з 1981-го по 1991 рік знову збільшилася і вже становила 9,28 відсотка. Якщо слідувати такій «арифметиці», каже співрозмовник, то на сьогодні у нас в області не менш як 14 відсотків від усього населення хворіють на різні види алергії. Вчений припускає, що їх число сягає 20, а то й більше відсотків від усього населення. Чому все базується на здогадках?..

У нашій державі, за неофіційними даними, приблизно 10 мільйонів насе-

У Вінниці зібрали таку базу даних з алергії, якої не було в жодній країні Європи

лення хворіють на алергію. Однак Держкомстат дає значно меншу цифру.

Головного спеціаліста з алергології Мінохорони здоров'я (цю роботу він виконує на громадських засадах, бо в штатному розписі медичного відомства не передбачена така посада) вражає той

факт, що в Україні, на відміну від інших держав, не ведеться повна статистика хворих на алергію. «Якщо точніше, — каже він, — то беруться до уваги лише окремі види хвороби: бронхіальна астма, алергічні нежиті та деякі шкіряні захворювання. Але ж це тільки 5—6 відсотків від усіх видів алергії», — додає Борис Михайлович. Професор спробував виправити таку прогалину, вказав на неї Держкомстату. Там лише всміхнулися у відповідь. Мовляв, ви знаєте, який це складний процес — змінити облік?! А хто кошти дасть?..

— Звітують, як і раніше, — каже пан Пухлик, — занижують число хворих і роблять вигляд, що проблеми немає. Цифра Держкомстату — 1,5 відсотка хворих на алергію, за словами співрозмовника, навіть близько не відповідає істині. Бо їх насправді не менш як 20 відсотків, а в проблемних регіонах ще більше. Загалом приблизно 10 мільйонів людей в нашій державі переймаються цією недугою. Щорічно їх кількість «приростає» приблизно на 500 тисяч(!).

ІНФОРМАЦІЯ ДО РОЗДУМІВ. Від укусу осі чи бджоли помирають частіше, ніж від отрути змії. Такою є світова статистика, стверджує професор Пухлик. В Англії, наприклад, щороку 40—50 померлих від таких укусів. У США їх ще більше — майже 100 осіб. У нас такої статистики немає.

Або ще така інформація: домашній кліщ страшніший за таргана. А пилوک берези діє набагато згубніше, ніж пилوک амброзії чи тополиного пуху.

Грибкові алергени — рідкісний в Європі препарат. Наша вітчизняна медицина має його у своєму розпорядженні.

Остаточно здолати алергію, стверджують медики, на жаль, поки що не вдається. Тому цю ваду імунної системи «призвичаюють», щоб вона не реагувала так боляче на той чи інший прояв. Тим самим призупиняють перебіг хвороби.

Робиться це з допомогою препаратів, які впродовж більш як десяти років виготовляють у Вінниці.

— Але спершу має бути проведена ретельна діагностика захворювання, — каже професор Пухлик. — Нашим науковцям вдалося розробити її новий метод. Він набагато простіший за тради-

ційний. Дає можливість упродовж 15—20 хвилин відповісти на запитання, чи схильний організм людини до алергічних захворювань. З допомогою набору мікст-алергенів для скринінгу, як кажуть, на очах у пацієнта зовсім безболісно експрес-методом визначається схильність організму людини до неінфекційних алергенів. Такий метод, стверджує Б. Пухлик, не має аналогів у світовій медичній практиці.

Такі дещо незвичні оголошення з'явилися нещодавно у деяких вінницьких газетах. Їх розмістили фахівці підприємства з виготовлення алергенів. «Проблема в тому, — пояснює Б. Пухлик, — що кудись зникли такі надокучливі для нас повзучі паразити.» Раніше їх збирали з допомогою спеціальних приладів-пасток в ідальнях, студентських гуртожитках. Тепер їх там не стало. Нема з чого виготовляти алергени проти алергії на комах-паразитів. Подібне лікується подібним, стверджує професор. Так само закупають книжковий пил. Бо його теж поменшало.

ДЛЯ ДОВІДКИ. Нині у Вінниці виготовляють 120 видів алергенів для діагностики і лікування різних видів алергії. Це майже вдвічі більше, ніж у Росії, де ми раніше купували такі препарати. До речі, так званих грибкових алергенів, які виготовляють у Вінниці, росіяни ще не мають. Новинкою стало виробництво хімічних алергенів. Вони дають можливість визначати схильність організму до реакції на миючі, косметичні та інші хімічні засоби.

За допомогою вінницьких алергенів обстежують один мільйон населення у різних регіонах держави.

У березні нинішнього року у Вінниці зберуться лікарі-алергологи з усієї держави. Крім підсумків роботи за минулий рік, практики разом з науковцями обговорюватимуть проблему реакції людського організму на лікарські засоби. За словами Б. Пухлика, вона дедалі більше дає про себе знати. У деяких країнах уже давно предметно переймаються нею. Вінницьких виробників алергенів хвилює й те, що вони позбавлені можливості розширювати виробництво препаратів — нема можливості розширювати виробничу базу. Місцева влада не поспішає підтримувати таке унікальне виробництво.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.
На знімку: професор Борис Пухлик, який допомагає українцям боротися з алергією.

Фото автора.

Про те, що випадково знищили і свій літак, в Радянському Союзі мовчали 30 років

нути великих неприємностей. Бо вимоги були дуже жорсткі: якщо хтось незаконно порушив кордон (з їхнього або нашого боку) і його не знищили, то летіли всі: від командувача округу до командира полку. Пам'ятаю, який був переполох 1976 року, коли в Японію на суперсучасному літаку втік старший лейтенант Біленко. Тоді шапки полетіли не тільки у нашого керівництва. Постраждало і керівництво ППО Японії.

— І часто до нас залітали шпигуни? Адже Пауерс був не першим.

— Пауерс був першим (і останнім), кому вдалося залетіти так далеко в глибоку країну. До нього шпигуни літали переважно над європейською частиною: Україною, Білоруссю... До того часу, поки там не розмістили ЗРК. До речі, рівно через два місяці після історії з Пауерсом, у Баренцовому морі збили літак-розвідник ВПС США RB-47. На його борту було шість чоловік. Двох взяли в полон. Решта загинули.

— А були випадки, коли збивали наших льотчиків?

— Не пригадую. 1973 року наш льотчик Єлісєєв пішов на таран турецького літака-пошукача. Це було в Закавказзі. Він загинув... Звання Героя Радянського Союзу йому присвоїли посмертно.

U-2 наказали таранити

Леонід Борисович КАУФМАН (голова об'єднання організації ветеранів війни МУСУВ) в той час проходив військову службу в Троїцькому гарнізоні в 19 корпусі ППО. Був майором, політпрацівником авіаційної частини.

— І травня о пів на дев'яту я зі своїм підрозділом вирушив на першотравневу демонстрацію, яка відбувалася на центральній площі міста Троїцьк. Відійшли метрів 500 від КПП, і раптом — бойова тривога, наказ зайняти бойові місця за обслугами. Я прибув на командний пункт. За наказом командувача винищувальної авіації ППО з нашого 385 полку було піднято два винищувачі МіГ-17 на знищення цілі. Але літак ішов на висоті 22—23 тисячі метрів, а МіГ-17 могли піднятися тільки на 18 тисяч. Природно, вони не дотяглися до U-2 і повернулися на аеродром. А ціль тим часом попрямувала до Челябінська.

Тоді було піднято два надзвуків винищувачі Су-9, які стояли на аеродромі Кольцова. Їх переганяли з Новосібірського заводу в Білорусь. Але в святкові дні всі польоти були заборонені, тому Су-9 залишилися в Кольцово, на території протиповітряної четвертої армії. А отже, потрапляли під командування керівництва армії.

У Су-9 поріг висоти більший. Тому льотчикам дали команду злітати. Коли вони наблизилися до цілі, наказали йти на зустріч Пауерсу. А старший у парі відповідає: у нас нема ракет, ми тільки переганяємо літаки. І їм наказали... таранити! Вони полетіли, але літак проскочили. Розвернутися і доганяти U-2 не дозволяло пальне. Тому Су-9 сіли у нас у Троїцьку.

— А чому вони не злетіли після заправки?

— Наш гарнізон, та й увесь полк літав на МіГ-17. У нас не було агрегату, який запускає Су-9. Та й літак уже пішов на Челябінськ. Там уже була можливість знищити його вогнем зенітних ракет. Але Челябінськ він чомусь проскочив. Тільки під Свердловськом спрацював дивізіон Воронова 57 зенітно-ракетної бригади. Вже першою ракетою U-2 збили.

Але, коли не спрацювали Су-9, командувач авіації підняв пару літаків МіГ-19, які базувалися біля Пермі. І вони теж підійшли до Свердловська. А в цей час уже надійшла команда знищувати ракетою. Так збили літак, який вів Сафронов.

— Льотчик Су-9 Ігор Ментюков наполягає, що це саме завдяки йому вдалося збити U-2.

— Блеф. Є наказ міністра оборони СРСР «Про результати бойових дій в 4 окремії армії ППО зі знищення літака-шпигуна U-2, що його пілоту-

вав американський льотчик Френсіс Пауерс». Там все описано. Таке прізвище навіть не згадується.

— Це був єдиний випадок, коли збили літак-шпигун?

— У межах бойових порядків нашої армії — єдиний. Ми знищували переважно повітряні кулі шпигунського призначення. А взагалі я знаю, що такі випадки були в Туркестанській армії. І не тільки збивали, а й змушували сісти на нашу територію.

Це була шпигунська війна

Генерал-майор Григорій Іванович ОСЬМАЧКА (заступник голови Комітету МУСУВ)

— Я встановлював пускову установку, з якої збили Пауерса. Саме ту точку: в Косуліно під Свердловськом. Потім її під час розформування перенесли в управління армії. Вона зараз стоїть у Свердловську. Але в той час, коли збили Пауерса, я служив в іншому місці: в Архангельській армії. Був полярним командиром спочатку бригади, потім дивізії.

Літаки-розвідники там ходили регулярно. Навколо Радянського Союзу було сім таких маршрутів. Записували розмови, передавали, дешифрували... Літали вони з Норвегії до мису Миколая, до Північної землі. Наші льотчики навіть фотографії їхніх привозили. Підлітають під них, а американці сміються. Знають, що вони в нейтральних водах. Показують хрест, мовляв, Іване, паливо

закінчується, відвалюй. І справді був випадок, коли наш льотчик Олександр Куніцин не зміг повернутися на аеродром. Чи то паливо закінчилося, чи якісь інші неполадки. Він катапультивався, прибився до рифів і три доби «засмагав» у Баренцовому морі. Тільки за маячком і знайшли.

— Можна сказати, що це була шпигунська війна?

— Саме так. В ефірі слухали все: і наша сторона, і їхня. Один раз, вибачте, виматюкався. І вже через годину викликають мене в Сівєроморськ для «політінформації». Бо це вважалося порушенням міжнародної угоди про чистоту ефіру. А я саме отримав другий орден Червоної Зірки. То якось обійшлося. Але відтоді я в ефірі не «висловлювався».

Замість епілогу

Суд над Френсісом Пауерсом відбувся в серпні 1960 року. Його засудили до 10 років позбавлення волі, але вже в лютому 1962-го обміняли на радянського розвідника Рудольфа Абеля. 1977 року Пауерс загинув в авіакатастрофі. Його поховали на Арлінгтонському цвинтарі. Сергія Сафронова поховано на звичайному цвинтарі в Пермі. Причина його смерті була таємницею тридцять років. З 1950 по 1970 рік США втратили над Радянським Союзом і країнами соцтабору 31 машину. З 252 членів екіпажу в живих залишилося 90. 24 льотчики загинули. Доля 138 досі не відома.

Наталя ФІЛІПЧУК.

■ ФОТОФАКТ

У Чернігові співробітникам місцевого гарнізону міліції — офіцерам, прапорщикам, сержантам, які отримали чергові звання, вручили нові погони.
На знімку: із приємною подією правоохоронців вітає голова Чернігівської облдержадміністрації Микола Лаврик.

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) визнав банкрутами і відкрив ліквідаційну процедуру за спрощеною процедурою в порядку ст. 52 щодо таких боржників:

Постановою від 29.12.2006 р. у справі №Б-7/279 - ДП «Теплогор» Городенківського підприємства «Теплоенерго» (код ЄДРПОУ 32427607, 78100, Івано-Франківська область, м. Городенка, вул. 5-ї річниці Незалежності, 11-а);

Постановою від 10.01.2007 р. у справі №Б-7/277 - Комунальне підприємство «Меблевик» (код ЄДРПОУ 19355438, 78100, Івано-Франківська область, м. Городенка, вул. В. Великого, 21).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Шутку Ярослава Степановича (77400, Івано-Франківська обл., м. Тисмениця, вул. Липова, 17А/14, ліцензія арбітражного керуючого серії АА №783176 від 19.05.2004 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України від 18 березня 2004 року №1625-IV «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» Харківський апеляційний господарський суд повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидата на посаду судді Харківського апеляційного господарського суду безстроково

Камишевої Людмили Миколаївни.

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 01 березня 2007 року по справі №4/7 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Інопт-04» (36000, м. Полтава, вул. Вільямса, 1, код ЄДРПОУ 33190632). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Акаєву Світлану Михайлівну (ліцензія АВ №081010 від 27.04.2006 р., адреса: 36020, м. Полтава, вул. П. Комуни, 1-Б, кв. 9).

Постановою Господарського суду Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) від 01 березня 2007 року по справі № 4/8 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю «Техарокомплект» (36010, м. Полтава, вул. Червонофлотська, 15, код ЄДРПОУ 32017151). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Акаєву Світлану Михайлівну (ліцензія АВ № 081010 від 27.04.2006 р., адреса: 36020, м. Полтава, вул. П. Комуни, 1Б, кв. 9).

На підставі протоколу №9 від 22.04.2002 року члени фонду «Освіта та культура - дітям» прийняли рішення про ліквідацію фонду у зв'язку з тим, що протягом існування фонду діяльність не велася, і тому його подальше існування недоцільне.

Заява про екологічні наслідки

Установка дизель-генераторних станцій резервного електропостачання базових станцій ЗАТ «Український Мобільний Зв'язок» у с. Волохів Яр, м. Куп'янськ, м. Красноград, м. Богодухів, с. Первомайське, смт. Сахновщина Харківської обл., с. Тарасівка, с. Опішня, м. Кобеляки, с. Красногорівка, с. Олексіївка, с. Хорол, м. Лубни Полтавської обл., с. Боромля, с. Шпильовка, с. Засуля, с. Минаків Сумської обл.

Проектами передбачено встановлення дизель-генераторів гарантованого живлення базових станцій мобільного зв'язку ЗАТ «УМЗ», котрі призначені для роботи як автономні джерела живлення у разі аварійного відключення електроенергії.

Дизель-генератор працює тільки в період аварійного відключення електроенергії і профілактичного включення установки дизель-генератора відбувається автоматично. Джерелом викидів є дизельний двигун, від якого в атмосферу потрапляють оксиди азоту - в кількості 0,013 т/рік, вуглецю - 0,006 т/рік., діоксид азоту - 0,01 т/рік, вуглеводень - 0,001 т/рік, сажа - 0,001 т/рік, сірчистий ангідрид - 0,003 т/рік, що істотно не впливає на стан навколишнього середовища, при цьому приземні концентрації з оксиду азоту становитимуть 0,03 од. ГДК, з діоксиду азоту - 0,12 од. ГДК, сажі і сірчистого ангідриду - менш як 0,004 од. ГДК. Зважаючи на короткотривалий час викиду, можна говорити, що вони не призведуть до погіршення стану повітряного басейну в прилеглих житлових районах.

Рівень шуму від встановленого обладнання не перевищує нормативних показників.

Відходи, що утворюються в процесі роботи дизель-генератора, будуть направлені на регенерацію на спеціалізовані підприємства.

Інші види впливу на довкілля середовища зведені до мінімуму або відсутні.

Адміністрація ЗАТ «УМЗ» в Харківській обл. має намір одержати дозвіл на викид забруднюючих речовин від дизель-генератора гарантованого живлення базових станцій мобільного зв'язку.

З питаннями та побажаннями звертатися за адресою: м. Харків, вул. Фрунзе, 18; м. Суми, вул. Соборна, 1; м. Полтава, вул. Комарова, 14-а.

Розтрата й фінансові порушення — мов ложка дьогтю на тлі зеконормлених мільйонів

Контрольно-ревізійне управління Чернівецької області перевірило 10 підприємств теплоенергетики та водопровідно-каналізаційного господарства і виявило розтрата державних коштів у сумі 187 тисяч гривень. Сорок шість тисяч гривень склали лише порушення цих підприємств. КРУ звинуватило МПК «Чернівцітеплокомуненерго» у безгосподарності, внаслідок чого підприємство не отримало щорічної економії 380 тисяч гривень. Прикрі факти, бо на цьому самому підприємстві зеконормили 12 мільйонів гривень споживачам, впровадивши гнучку систему перерахунків залежно від якості наданих послуг.

Буковинці вимагають від влади адекватної реакції на провокації сусідів

Патріотично налаштовані партії та громадські організації Буковини звернулися до керівництва держави з вимогою дати відсіч територіальним претензіям деяких недалекоглядних румунських політиків до України. У заяві, оприлюдненій Блоком патріотичних сил, засуджено рішення Апеляційної судової палати Румунії визнати законною окупацію румунською армією Північної Буковини та Бессарабії у 1941 році. Буковинські патріоти вимагають від Президента України та прем'єра адекватної реакції стосовно захисту споконвічних українських земель. Таке провокаційне рішення румунського суду буковинські політики вважають спробою легалізації територіальних претензій Румунії до України, що дає поживу різного штибу націоналістам та реваншистам у країні, яка щойно вступила до ЄС.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

Постановою господарського суду Сумської області (40030, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) від 05.03.2007 р. по справі №6/149-06 ТОВ «Червоний партизан» (Сумська обл., Глухівський р-н, с. Студенок, код 30822096) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Чупруна Євгена Вікторовича (ліцензія серія АБ №176263 від 17 листопада 2005 р., адреса: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, кімн. 49А).

В оголошенні газети «Голос України» №44 (4044) від 14.03.2007 року про визнання банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури Приватного Підприємства «РІКОН» постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 05.03.2007 р. по справі №Б29/55-07 в адресі підприємства вулицю слід читати як МОСКОВСЬКА, БУД. №12.

Відкрите акціонерне товариство «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго» (10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8, контактні телефони: (0412) 402-426, 402-061, факс: 402-426, E-mail: tender@obl.zt.energy.gov.ua) проводить тендер з надання послуг мобільного зв'язку. Останній термін подання тендерних пропозицій - 20 днів з моменту публікації.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 22.02.2007 р. по справі №10/22-07 було визнано банкрутом Шаргородський районний міжколгоспний комбикормовий завод у вигляді ТОВ (код ЄДРПОУ 00686552, вул. Куйбишева, 120, с. Слобода-Шаргородська Шаргородського району Вінницької області) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ДПІ у Шаргородському районі (23500, вул. Леніна, 256, м. Шаргород). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 21.02.2007 р. по справі № 10/14-07 було визнано банкрутом Дочірнє підприємство «Агрофірма «Ранкова Зоря» відкритого акціонерного товариства «Шаргородський завод продтоварів» (код ЄДРПОУ 31223021, вул. Леніна, 292, м. Шаргород, Вінницької області) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено ДПІ у Шаргородському районі (23500, вул. Леніна, 256, м. Шаргород). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарським судом Сумської області 01.03.2007 року постановою по справі № 6/24-07 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Племзавод Тернівський», що зареєстроване за адресою: 42110, Сумська область, Недригайлівський район, смт. Терни, вул. Леніна, 7, код за ЄДРПОУ 30941587, р/р № 26005055002724 СФ КБ Приватбанк м. Суми, МФО 337546. Адреса господарського суду Сумської області: 40477, м. Суми, проспект ім. Т. Г. Шевченка, 18/1. Ліквідатором банкрута призначений Оскорбін Артем Георгійович, ліц. АБ № 216734 від 08.02.2005 року (40011, м. Суми, вул. Супруна, 7, кв. 12, т. 8-066-293-99-22 або 8-0542- 21-09-29).

Постановою господарського суду Запорізької області (69000, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 13.02.2007 р. за заявою управління Пенсійного фонду України в Якимівському районі Запорізької області у справі №16/24/07 дочірнє підприємство база відпочинку «Меліюратор» закритого акціонерного товариства «Мелітопольводбуд» (Запорізька область, Якимівський район, смт. Кирилівка, коса Пересип, код ЄДРПОУ 25483123) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Іванникова Володимира Анатолійовича (71100, м. Бердянськ, вул. Шмідта, 18, оф. 14), ліцензія Мінекономіки серії АБ №176232 від 26.09.2005 р.

Господарський суд Харківської обл. (Держпром, 8-й під., пл. Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 11.01.2007 р. порушив впровадження по справі № Б-19/08-07 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Східсервіс», ЄДРПОУ 21195835 (61129, м. Харків, пр. Тракторобудівників, 162-В, кв. 16, п/р 26008256840000/980 у АКБ СР «УкрСиббанк», м. Харкова), та введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шубу Володимира Івановича (ліц. АВ № 081017 від 15.05.06 р., 61145, м. Харків, вул. Космічна, 26, к. 313). Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від публікації.

Ухвалою від 06.03.2007 р. господарський суд Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) порушена справа №Б15/40/80/05 про банкрутство багатопрофільного приватного підприємства «Технонаб», 51400, м. Павлоград, вул. Дніпровська, 555, п/р 20689015300101 в ПФ АПБ «Аваль», МФО 306726, ЄДРПОУ 31572844.

Розпорядником майна призначена Чеснова Наталія Володимирівна, ліцензія АБ №216702, 49033, м. Дніпропетровськ, а/с 2047, тел.: 36-10-75.

Правління Українського закритого акціонерного товариства по туризму та екскурсіях «Укрпрофтур» повідомляє про зміну дати скликання чергових загальних зборів акціонерів. Збори відбудуться 27 квітня 2007 р. (замість 30 березня 2007 р.) за адресою: м. Київ, майдан Незалежності, 2, Будинок спілок, 2-й поверх, кімн. №215. Оголошений порядок денний залишається без змін (газета «Голос України» №23 від 08.02.2007 р.).

Початок о 16 годині. Реєстрація учасників о 15:30.

Господарський суд Хмельницької області (29000, місто Хмельницький, майдан Незалежності, 1) порушив справу № 2/36-Б про визнання банкрутом закритого акціонерного товариства «Плодоовоч», адреса: провулок Купріна, 7, місто Хмельницький, код ЄДРПОУ 30693362, р/р 260013075 у Хмельницькій філії ВАТ «Банк Універсальний», МФО 315535.

Розпорядником майна призначено Мельник Таїсію Михайлівну (ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства серія АВ № 158400 від 17.11.2006 року), 32200, місто Деражня, вулиця Першотравнева, буд. 6, кв. 9.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Баланс за станом на 01 січня 2007 року					Річний фінансовий звіт АКБ «Новий»					Звіт про рух грошових коштів за станом на 01 січня 2007 року (непрямий метод)						
Рядок	Найменування статті	Звітний рік	Попередній рік	(тис. грн.)	Ря-док	Найменування статті	Звітний рік	Попередній рік	(тис. грн.)	Ря-док	Найменування статті	Звітний рік	Попередній рік	(тис. грн.)		
1	2	4	5		1	2	4	5		1	2	4	5			
АКТИВИ					Звіт про фінансові результати за станом на 01 січня 2007 року					І. ОПЕРАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ						
1	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	44565	32684		1	Чистий процентний дохід	18082	11586		1	Чистий прибуток (збиток) поточного періоду	1444	(3254)			
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, і цінні папери, емітовані Національним банком України	3956	–		2	Процентний дохід	36976	24374		2	Поправки чистого прибутку	–	–			
3	Кошти в інших банках	72035	98533		1.2	Процентні витрати	(18894)	(12788)		3	Нараховані витрати	1488	614			
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	24122	–		2	Чистий комісійний дохід	8624	6967		4	Нараховані доходи	(818)	(341)			
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	1102	32732		2.1	Комісійний дохід	10310	8210		5	Резерви під сумнівні борги, знецінення активів	1313	1046			
6	Кредити та заборгованість клієнтів	289991	195474		2.2	Комісійні витрати	(1686)	(1243)		6	Торговельний результат	6883	11863			
7	Цінні папери в портфелі банку до погашення	–	–		3	Торговельний дохід	(998)	1301		7	Нарахований та відстрочений податок	2112	–			
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	–	–		4	Дохід у вигляді дивідендів	–	–		8	Прибуток (збиток) від продажу інвестицій	391	(128)			
9	Основні засоби та нематеріальні активи	19450	17536		5	Дохід від участі в капіталі	–	–		9	Прибуток від інвестицій в асоційовані компанії	12	(9)			
10	Нараховані доходи до отримання	817	631		6	Інший дохід	771	2035		10	Амортизація дисконту і премії цінних паперів	–	–			
11	Відстрочений податковий актив	645	798		7	Усього доходів	26478	21889		11	Інший рух коштів, які не є грошовими	(5)	–			
12	Інші активи	820	664		8	Загальні адміністративні витрати	(4630)	(3972)		12	Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку	(8)	(1682)			
13	Довгострокові активи, призначені для продажу	–	–		9	Витрати на персонал	(10125)	(7164)		13	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам	12812	8108			
14	Усього активів	457503	379050		10	Втрати від участі в капіталі	–	–		14	Зменшення (збільшення) коштів, які надані клієнтам	24676	471			
15	Кошти банків:	118	28746		11	Інші витрати	(2247)	(1981)		15	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам	(100739)	(104746)			
15.1	У тому числі кредити, які отримані від Національного банку України	–	–		12	Прибуток від операцій	9477	8773		16	Зменшення (збільшення) інших активів	(299)	625			
16	Кошти клієнтів	389491	285668		13	Чисті витрати на формування резервів	(6883)	(11863)		17	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України	–	–			
17	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком	–	–		14	Дохід/Збиток від довгострокових активів, призначених для продажу	–	–		18	Збільшення (зменшення) коштів інших банків	(28628)	(4402)			
18	Боргові цінні папери, емітовані банком	–	–		15	Прибуток до оподаткування	2594	(3090)		19	Збільшення (зменшення) коштів на поточних та депозитних рахунках	103823	73904			
19	Нараховані витрати до сплати	3717	2230		16	Витрати на податок на прибуток	(1150)	(164)		20	Збільшення (зменшення) коштів, залучених під ощадні (депозитні) сертифікати	–	–			
20	Відстрочені податкові зобов'язання	–	–		17	Прибуток після оподаткування	1444	(3254)		21	Збільшення (зменшення) інших зобов'язань	245	78			
21	Інші зобов'язання	4700	4330		18	Чистий прибуток/збиток від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	–	–		22	Реалізація (придбання) цінних паперів у торговому портфелі, у портфелі банку на продаж	1440	(3827)			
22	Усього зобов'язань	398026	320973		19	Чистий прибуток/збиток банку	1444	(3254)		23	Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності	518	(37897)			
23	Власний капітал	55000	55000		20	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	–	–		24	Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності	13330	(29790)			
24	Капіталізовані дивіденди	–	–		21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	–	–		ІІ. ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ						
25	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)	–	–		22	Голова Правління	–	–		24	Погашення (придбання) цінних паперів у портфелі банку до погашення	–	–			
26	Емісійні різниці	–	–		23	Головний бухгалтер	–	–		25	Зменшення (збільшення) цінних паперів у портфелі банку до погашення	–	–			
27	Резерви та інші фонди банку	556	486		24	Примітка "Рахунки довірного управління" за 2006 рік	–	–		26	Зменшення (збільшення) інвестицій в асоційовані компанії	–	–			
28	Резерви переоцінки, у тому числі:	2352	6941		25	Зменшення (збільшення) грошових коштів від операційної діяльності	–	–		27	Зменшення (збільшення) інвестицій у дочірні компанії	–	–			
28.1	Резерви переоцінки необоротних активів	2396	2403		26	Збільшення (зменшення) субординованих зобов'язань	–	–		28	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів	(3192)	(1547)			
28.2	Резерви переоцінки цінних паперів	(44)	4537		27	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу	–	–		29	Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності	(3192)	(1547)			
29	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років	125	(1095)		30	Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду	–	–		31	Збільшення (зменшення) грошових коштів від фінансової діяльності	–	–			
30	Прибуток/Збиток звітного року, що очікує затвердження	1444	(3254)		32	Збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів	–	–		32	Збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів	10138	(19743)			
31	Усього власного капіталу	59477	58077		33	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року	–	–		34	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року	48200	67942			
32	Усього пасивів	457503	379050		36	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року	58338	48200		36	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року	58338	48200			
Голова Правління Головний бухгалтер					Голова Правління Головний бухгалтер					Голова Правління Головний бухгалтер						
Звіт про власний капітал за станом на 01 січня 2007 року					Звіт про власний капітал за станом на 01 січня 2007 року					Звіт про власний капітал за станом на 01 січня 2007 року						
Ря-док	Найменування статті	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Капіталізовані дивіденди	Викуплені власні акції	Емісійні різниці	Резерви та інші фонди банку	Резерви переоцінки	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Капітал, резерви та інші фонди, усього	(тис. грн.) Попередній рік	Ря-док	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу (звітний рік)	На кінець попереднього фінансового року (попередній рік)	(тис. грн.) Зміни після дати останньої річної звітності (+;-)	
1	2	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2	3	4	5	
1	Залишок на 1 січня звітного року	55000	–	–	–	486	2403	188	58077	45194	1	Готівкові кошти за операціями довірного управління	–	–	–	
2	Скоригований залишок на початок року	55000	–	–	–	486	2403	188	58077	45194	2	Поточні рахунки банку – управління з довірного управління	37	–	37	
2.1	КоригуванняЗміна облікової політики	–	–	–	–	–	–	–	–	–	3	Довгострокова заборгованість за операціями довірного управління	7366	–	7366	
2.2	Виправлення помилок	–	–	–	–	–	–	–	–	–	4	Цінні папери в довірчому управлінні	–	–	–	
3	Переоцінка необоротних активів	–	–	–	–	–	–	–	–	–	5	Банківські метали в довірчому управлінні	–	–	–	
4	Сума результатів переоцінки необоротних активів у разі їх вибуття	–	–	–	–	–	–	–	–	–	6	Інші активи в довірчому управлінні	–	–	–	
5	Відстрочені податки за результатами переоцінки основних засобів	–	–	–	–	–	–	–	–	–	7	Витрати за операціями довірного управління	–	–	–	
6	Переоцінка інвестицій в асоційовані й дочірні компанії	–	–	–	–	–	–	–	–	–	8	Нараховані доходи за об'єктами довірного управління	–	–	–	
7	Сума результатів переоцінки інвестицій в асоційовані й дочірні компанії в разі їх реалізації	–	–	–	–	–	–	–	–	–	9	Усього за активними рахунками довірного управління	–	–	–	
8	Переоцінка цінних паперів у портфелі банку на продаж	–	–	–	–	–	(44)	1444	1444	4537 (3254)	10	Усього за активними рахунками довірного управління	7403	–	7403	
9	Чистий прибуток звітного року	–	–	–	–	–	–	–	–	–	11	Фонди банківського управління	7403	–	7403	
10	Розподіл прибутку до загальних резервів банку	–	–	–	–	–	–	–	–	–	12	Рахунки установників	–	–	–	
11	Розподіл прибутку до резервних фондів	–	–	–	–	70	–	(70)	–	–	13	Кредиторська заборгованість за операціями довірного управління	–	–	–	
12	Розподіл прибутку до інших фондів банку	–	–	–	–	–	–	–	–	–	14	Доходи від операцій довірного управління	–	–	–	
13	Дивіденди, що сплачені у звітному році	–	–	–	–	–	–	–	–	11600	1	Усього за пасивними рахунками довірного управління	7403	–	7403	
14	Дивіденди, що капіталізовані у звітному році	–	–	–	–	–	–	–	–	–	Голова Правління Головний бухгалтер					
15	Сплата до раніше зареєстрованого статутного капіталу	–	–	–	–	–	–	–	–	–	З повним обсягом річної фінансової звітності за 2006 рік можна ознайомитись на сайті банку www.banknew.dp.ua					
16	Внески за акціями нового випуску	–	–	–	–	–	–	–	–	–	Голова Правління Головний бухгалтер					
17	Викуплені власні акції	–	–	–	–	–	–	–	–	–	З повним обсягом річної фінансової звітності за 2006 рік можна ознайомитись на сайті банку www.banknew.dp.ua					
18	Продаж раніше викуплених власних акцій	–	–	–	–	–	–	–	–	–	Голова Правління Головний бухгалтер					
19	Анульовані раніше викуплені акції	–	–	–	–	–	–	–	–	–	З повним обсягом річної фінансової звітності за 2006 рік можна ознайомитись на сайті банку www.banknew.dp.ua					
20	Залишок за станом на кінець дня 31 грудня звітного року	55000	–	–	–	556	2352	1569	59477	58077	Голова Правління Головний бухгалтер					
Голова Правління Головний бухгалтер					Голова Правління Головний бухгалтер					Голова Правління Головний бухгалтер					С.Б.Стойнов А.Т.Ахе	

Звіт про власний капітал за станом на 01 січня 2007 року												Примітка "Рахунки довірного управління" за 2006 рік				
Ря- док	Найменування статті	Статутний капітал zareєстрований, сплачений	Капіталізовані дивіденди	Викуплені власні акції	Емісійні різниці	Резерви та інші фонди банку	Резерви переоцінки	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Капітал, резерви та інші фонди, усього	(тис. грн.) Попередній рік	Ря- док	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу (звітний рік)	На кінець попереднього фінансового року (попередній рік)	(тис. грн.) Зміни після дати останньої річної звітності («+» - «-»)	
1	2	4	5	6	7	8	9	10	11	12	1	2	3	4	5	
1	Залишок на 1 січня звітного року	55000	-	-	-	486	2403	188	58077	45194	1	Готівкові кошти за операціями довірного управління	-	-	-	
2	Скоригований залишок на початок року	55000	-	-	-	486	2403	188	58077	45194	2	Поточні рахунки банку – управління з довірного управління	37	-	37	
2.1	КоригуванняЗміна облікової політики	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	Довгострока заборгованість за операціями довірного управління	7366	-	7366	
2.2	Виправлення помилок	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	Цінні папери в довірчому управлінні	-	-	-	
3	Переоцінка необоротних активів	-	-	-	-	-	(7)	7	-	-	5	Банківські метали в довірчому управлінні	-	-	-	
4	Сума результатів переоцінки необоротних активів у разі їх вибуття	-	-	-	-	-	-	-	-	-	6	Інші активи в довірчому управлінні	-	-	-	
5	Відстрочені податки за результатами переоцінки основних засобів	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	Витрати за операціями довірного управління	-	-	-	
6	Переоцінка інвестицій в асоційовані й дочірні компанії	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8	Нараховані доходи за об'єктами довірного управління	-	-	-	
7	Сума результатів переоцінки інвестицій в асоційовані й дочірні компанії в разі їх реалізації	-	-	-	-	-	-	-	(44)	4537	9	Усього за активними рахунками довірного управління	7403	-	7403	
8	Переоцінка цінних паперів у портфелі банку на продаж	-	-	-	-	-	-	-	-	(3254)	10	Фонди банківського управління	7403	-	7403	
9	Чистий прибуток звітного року	-	-	-	-	-	-	1444	1444	-	11	Рахунки установників	-	-	-	
10	Розподіл прибутку до загальних резервів банку	-	-	-	-	-	-	-	-	-	12	Кредиторська заборгованість за операціями довірного управління	-	-	-	
11	Розподіл прибутку до резервних фондів	-	-	-	-	70	-	(70)	-	-	13	Доходи від операцій довірного управління	-	-	-	
12	Розподіл прибутку до інших фондів банку	-	-	-	-	-	-	-	-	-	14	Усього за пасивними рахунками довірного управління	7403	-	7403	
13	Дивіденди, що сплачені у звітному році	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Голова Правління				С.Б.Стоянов	
14	Дивіденди, що капіталізовані у звітному році	-	-	-	-	-	-	-	-	-	Головний бухгалтер				А.Т.Ахе	
15	Сплата до раніше зареєстрованого статутного капіталу	-	-	-	-	-	-	-	-	-	З повним осягом річної фінансової звітності за 2006 рік можна ознайомитись на сайті банку www.banknew.dp.ua					
16	Внески за акціями нового випуску	-	-	-	-	-	-	-	-	11600						
17	Викуплені власні акції	-	-	-	-	-	-	-	-	-						
18	Продаж раніше викуплених власних акцій	-	-	-	-	-	-	-	-	-						
19	Анульовані раніше викуплені акції	-	-	-	-	-	-	-	-	-						
20	Залишок за станом на кінець дня 31 грудня звітного року	55000	-	-	-	-	556	2352	1569	59477	58077					
Голова Правління Головний бухгалтер											С.Б.Стоянов А.Т.Ахе					

17 березня в Україні мінлива хмарність, переважно без опадів. Вітер північно-західний, західний, 5—10 м/с. Температура на заході та півдні вночі 0—5 градусів тепла, вдень 7—12 тепла; на решті території вночі від 3 градусів тепла до 2 морозу, на сході до 5 градусів морозу, вдень 5—10 тепла

«Смачна» подорож з послом Німеччини

Посольство Федеративної Республіки Німеччина в Україні на своєму сайті в Інтернеті запрошує у щомісячну кулінарну подорож цією країною. Адже кожна країну найкраще пізнаєш, мандруючи нею або зустрічаючись з її громадянами. Але й багато чого можна довідатися через кулінарію. Бо й у Німеччині теж вважають: шлях до серця пролягає крізь шлунок. Тож відвідувачам сайту щомісяця представлятимуть нову типову німецьку страву.

Надзвичайний і Повноважний Посол ФРН в Україні Райнгард Шефферс (на знімку), відкриваючи кулінарні рецепти, представляє одну зі своїх улюблених страв — кислу смаженину за старим сімейним рецептом своєї батьківщини — Вестфалії. Бажаючи смачного, пан посол пише, що під час численних перебувань за кордоном ця страва була для нього «приємною ланкою, котра поєднувала з батьківщиною».

Рецепт кислої вестфальської смажини «від тітоньки Лізбет»

Інгредієнти: 1,5 кг яловичини (передостний відруб лопаткової частини). Маринад: 1 стовбур цибулі-порей, 1 селера, 2 морквини, 1 корінь петрушки, 2 цибулини, 10 лаврових листків, 5 шт. гвоздики, 20 ягід ялівцю, 20 зерен чорного перцю, 250 мл оцту. Для обсмажування: сіль, 4 столові ложки олії, 30 г підчеревини. Для тушкування: 2 морквини, пів-стовбура цибулі-порей, 2 цибулини, 1 корінь петрушки, 500 г червоного вина, 50 г охолодженого вершкового масла, чверть літра вершків.

Очистити м'ясо від жил і плівок. Для маринаду: покласти в каструлю вимиту та грубо нарізану супову зелень, цибулю і прянощі, додати оцет і півтора літра води. М'ясо (воно має бути повністю покрито маринадом) накрити та поставити у холодне місце щонайменше на дві доби. Перед тушкуванням вижати м'ясо з маринаду, насухо промокнути та інтенсивно натерти сіллю. Підігріти олію у горщику для тушкування, додати шматок сала. М'ясо швидко обсмажити з усіх боків, додати грубо нарізані овочі для тушкування і перемішати з чвертю літра маринаду, додати червоне вино. Покласти на м'ясо шматочки масла й тушувати у закритому посуді впродовж 2 годин у попередньо нагрітій духовці на нижньому висувному піддоні за температури 225 градусів. Додати вершки й продовжувати тушувати впродовж 30 хвилин.

Вийняти м'ясо та сало. Міксером збити соус у пюре та пропустити через сито. Нарізати тушковану смаженину тонкими скибочками і подати разом з картопляними кльощками. Інші класичні гарніри до кислої смажини — варена картопля і червона з яблуками капуста.

До теми. Є чимало регіональних рецептів кислої смажини, але саме рейнська кисла смаженина з родзинками пов'язана з особою самого Юлія Цезаря. Під час походу до Галлії він зупинився у Колонії (нині Кельн), але покинув місто так само швидко, як і увійшов до нього. По собі залишив віз, навантажений амфорами з оцтом, яловичиною та лантухом родзинок. Відтоді почали готувати рейнську кислу смаженину. А от самих «справжніх» вестфальців вважають надійними, вірними і старанними. Вони славляться стриманим гумором і називають один одного «впертими головами», коли не доходять спільної думки. Вестфалець швидко переходить на дружнє «ти». Втім, певна стриманість захищає їх від надмірної допитливості. Славнозвісна впертість вестфальців часто є просто іншим виявом їхньої вірності обов'язку і принципам.

Підготувала Валентина ПИСАНЬКА.

■ КОСМЕТИЧКА

Ванночки для ніжок

На ступнях наших ніг дуже багато потових залоз. Між пальцями через постійну вологість і тепло створюються умови для розвитку грибкових захворювань. Тому мити ноги необхідно й увечері, і вранці, адже сальні та потові залози функціонують і вночі.

Для видалення огрубілих ділянок шкіри рекомендуються мильно-содові ванночки (у 2 л води розчиняють по 1 столовій ложці питної соди, рідкого мила і нашатирного спирту). Сприяють розм'якчуванню ороговілих ділянок шкіри і сольові ванни (1 столова ложка солі на літр води). Ванна знімає біль, печіння, робить шкіру м'якою. Потім розм'якшений роговий шар слід видалити пемзою або спеціальною щіточкою. А шкіру, витерши рушником, намастити вершковим маслом, маслиною, соняшниковою олією або кремом.

Дуже корисно зробити легкий масаж, який заспокоїть стомлені за день м'язи ніг.

Ось він — довгоочікуваний березень, а отже, і початок городньо-дачного періоду

■ САД І ГОРОД

* Насамперед подумайте про захисників саду і городу. Розвісьте шпаківні, дуплянки, синичники, будиночки для трясогузок та інших пернатих.

* Для щеплення нових сортів заготовляйте однолітні прирости минулого року з добре дозрілою кінцевою брунькою.

* Огляньте нижню частину штабів молодих плодкових дерев і саджанців (особливо кореневласних).

* Якщо зима була сніжна і тепла, то на нижній частині стовбура можна побачити подовжній розрив ніжної і тонкої кори. Негайно забинтуйте тріщину плівкою або ізострічкою (але не липким її боком до кори). Влітку перебинтуйте.

* Наріжте однолітні сильні гілки чорної, червоної, білої, рожевої і гранатної смородини для розмноження.

* У молодих дерев яблуні на однолітних торшніх приростах виріжте

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА (з архіву «Голосу України»).

кладки кільчастого шовкопряда.

* За денної температури вище 5°C приступайте до формування й обрізування плодкових дерев. Починайте цю роботу з дорослих, найстаріших дерев яблуні, а потім переходьте до обрізування груші, вишні та сливи.

* Деревя яблуні, в яких кора взимку була пошкоджена мишами, зайцями, лосями, потребують обмашення розтопленим садовим варом.

* Наприкінці березня

ягідні кущі майже повністю звільняються від снігу. Можна починати їх обрізування, використовуючи для цього кущоріз. Ним також зручно витягати і зрізані гілки колючого агрусу.

* Чи готові ви до щеплення? Перевірте наявність прищеплювальних ножів, об'язувальної стрічки із синтетичної плівки, ізострічки, садового вару, етикеток.

Надіслав

Микола БОРОВЕНКО.

Запоріжжя.

Правда про хропіння

■ ВАШЕ ЗДОРОВ'Я

Люди часто хропуть. І ще невідомо, кому гірше: тому, хто хропіння, чи тому, хто хропе.

Що таке хропіння?

У людини є багатофункціональний орган — ніс. У ньому вдихуване в легені повітря очищається від пилу. Узимку частково підігрівається. Носове дихання більш глибоке й ритмічне. Людина завжди й усюди повинна дихати носом. Під час сну теж. В автомобіля також є «ніс». Це фільтр повітряного очищення, який ніколи не відключають. А от у людини ніс часто відключається, і повітря, не очищене від пилу, потрапляє в легені через рот. Наяву ми контролюємо дихання. А під час сну...

Хропінням людину наділила природа. Для цього в глибині ротової порожнини є верхнє м'яке піднебіння з піднебінним язичком і нижнє м'яке піднебіння. Під час вдиху хропіння видає верхнє м'яке піднебіння, під час видиху — нижнє. Ці звуки (хропіння) й сповіщають нас про те, що в людини дихання носове переключилося на ротове.

Хропіння — це не хвороба і не шкідлива звичка. Це звуковий сигнал низької частоти, неприємний на слух (щоб розбудити сусіда), і сигналізація «SOS».

Що потрібно робити, щоб позбутися хропіння?

Треба з'ясувати його причину. А нею може бути:

1. Закладений ніс. Тоді доводиться дихати ротом. Ротове дихання — резервне.
2. Ситна вечерея, часто з уживанням спиртних напоїв і палінням, безпосередньо перед сном. У цьому разі хропіння буває голосним. Іноді від власного хропіння людина прокидається, потім знову засинає і знову хропе. Хропіння може тривати години чотири. Людина переходить на ротове дихання, тому що воно, порівняно з носовим, більш продуктивне. У шлунку багато їжі, її необхідно терміново перетравити. Потрібна велика

кількість кисню. Розбудити й покласти на бік — не допоможе.

3. Сильна фізична втома, високий вміст у крові вуглекислоти. Для відновлення м'язової системи й видалення вуглекислоти з крові треба багато кисню. От і включається ротове дихання, як більш продуктивне, ніж носове. Хропіння триває години три.

4. Голова на високій подушці. У людини під час сну відвисла нижня щелепа, рот відкрився, і вона захропіла. У цьому разі краще спати на низькій подушці або на боці.

5. Батьки з дитинства не привчили спати із закритим ротом. Людина дихає ротом тому, що повітря, як і електрика, йде шляхом найменшого опору. Такі люди можуть хропіти потихеньку, але всю ніч.

З описаного вище випливає, що основна причина хропіння — порушення правил дихання. А ще те, що людина просто не підготувалася до сну.

Отже:

* Як тільки ви відчуєте, що хочете спати, закрийте рот «на замок». Тобто стисніть зуби і зімкніть щільно губи. І саме так спробуйте заснути.

* Якщо вночі, прокинувшись, ви відчуєте, що у вас рот відкритий, знову закрийте його «на замок». І так до ранку щонаочі. Поки одного разу, прокинувшись уранці, ви не побачите, що ваш рот закритий. На це піде зо два тижні. Але це необхідно: ви тренуєте м'язи тримати нижню щелепу у верхньому положенні. Надалі доведеться стежити за собою.

* Намагайтеся не наїдатися на ніч.

* Якщо ви курите або вживаєте ввечері алкоголь, простежте, щоб ваше застілля закінчилося години за дві-три до сну.

* Варто частіше чистити свій диван чи ліжко, щоб позбутися пилу, і під голову краще покласти низьку подушку.

Спокійного всім сну!

Микола РОМАНЕНКО.

Дніпропетровськ.

*Сторінку підготували
Ірина Васильченко та Оксана Калугіна.*

цього

16 БЕРЕЗНЯ

■ 1787. Народився німецький фізик Георг Сімон Ом. Найважливіше відкриття — основний закон електричного струму (закон Ома).

■ 1882. У Харкові народився Христия Алчевська, поетеса і педагог (збірки віршів «Туга за сонцем», «Вишневий цвіт» та ін.).

■ 1921. У Радянській державі розпочався неперервний економічний розвиток — нова економічна політика.

■ 1927. Народився космонавт Володимир Комаров. (Загинув під час приземлення.)

■ 1937. В СРСР при Наркоматі внутрішніх справ створено ОБХСС (ОБХО) — відділ боротьби з розкраданням соціалістичної власності та спекуляцією.

■ 1962. Запуск першого штучного супутника Землі, розробленого КБ «Південне» (серія «Космос»).

**Редактор номера
Віктор НІКІПЕЛОВ.**

Редколегія:

Леонід **БРОВЧЕНКО**,
Анатолій **ГОРЛОВ**,
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА**,
Іван **ІЛЛЯШ**,
Світлана **ПИСАРЕНКО**,
Віталій **СУДДА**.

**Головний редактор
Анатолій ГОРЛОВ.**

► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

► Рукописів не повертаємо.

► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

► При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

► Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — **КВ № 1 від 26.05.1994 р.**

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — **40224, 08775**, для підприємств і організацій — **60955**.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — **3,50 грн.** та **2,00 грн.**

для підприємств і організацій — **10,00 грн на місяць**.

Ціна в роздрібній мережі — **договірна**.

Загальний тираж 161000.

ТОВ «Преслайн»

м. Харків,
вул. Північна, 12
Зам. 9-1-12

ВАТ «Видавництво

«Кієвська правда»
04136, м. Київ,
вул. М. Гречка, 13.
Зам. 918

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — **503-68-72;**

телефакс — **234-72-54;**

відділ реклами — **449-72-53;**

453-44-56;

453-44-57;

телефакс — **449-85-62.**

✉ **E-mail: mail@golos.com.ua**

— загальний

reklama@golos.com.ua —

відділ реклами

let@golos.com.ua —

відділ листів

foto@golos.com.ua —

відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010046 >